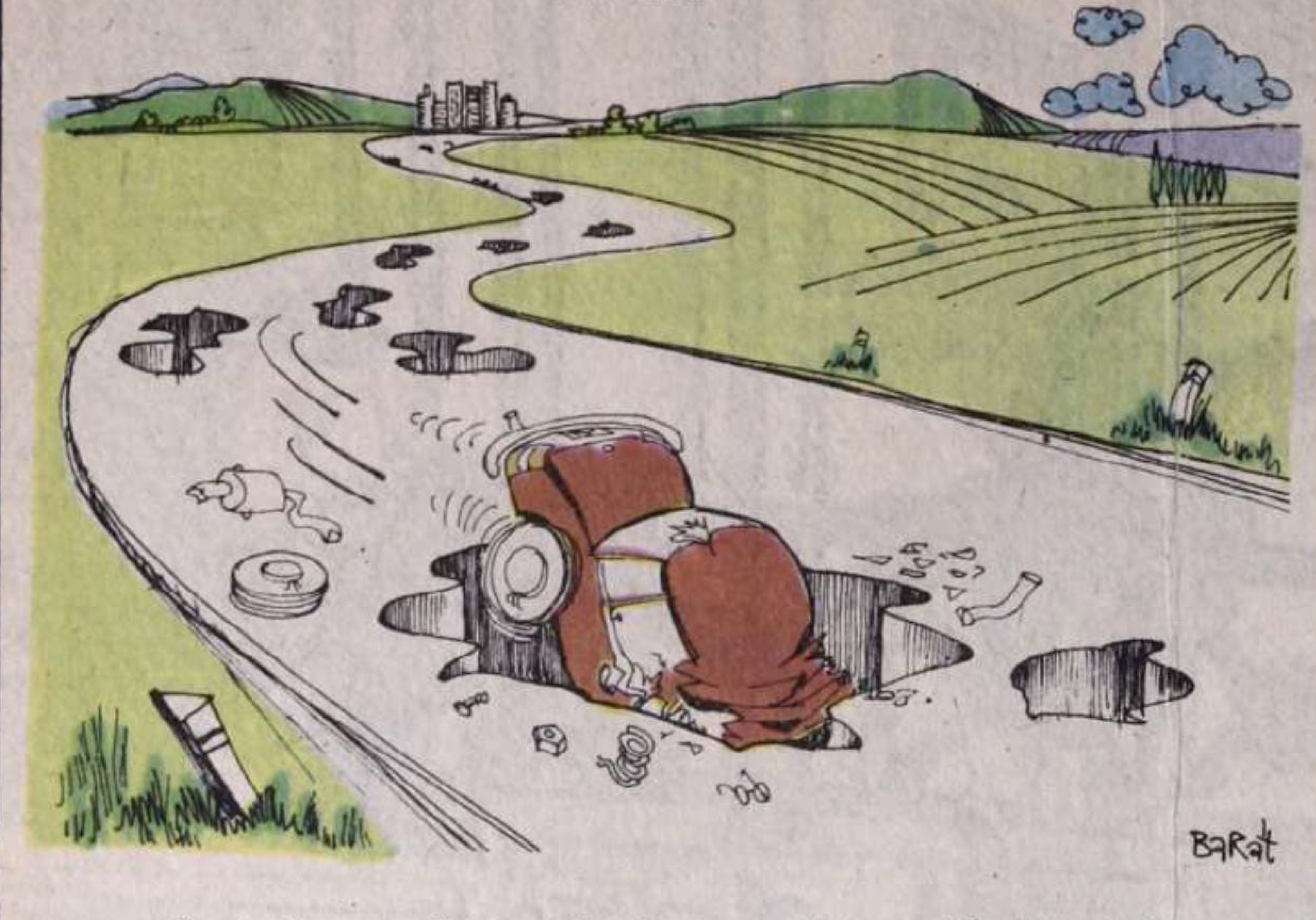
43. ÉVFOLYAM, 12. SZÁM Ára: 3,80 Ft 1987. MÁRCIUS 25.

IDŐSZERŰ TANFOLYAM

– Először a jobb lábunkat helyezzük óvatosan a vízre . . .

NÉPMESE

– És boldogan éltek, éldegéltek, amíg egy kátyúba bele nem estek.

Búcsú a Nagy Tízestől

Április elsejétől könnyebb lesz a pénztárcánk, – de ne tessék rosszra gondolni. Ezúttal csak arról van szó, hogy kivonják a forgalomból a régi, 1971 óta érvényes 5 és 10 forintosokat és már csak az újakkal lehet fizetni. Amelyek tudjuk kisebbek és könnyebbek, mint a régiek, de nem ezért adnak értük kevesebbet. Megvallom, amikor megjelent a fémhúszas, nekem gyanús volt, hogy kisebb és könnyebb, mint az akkori tízes, de aztán rájöttem, hogy a papírtízes annál is könnyebb volt, mégis többet ért. Annakidején.

Pénzügyi szakemberek szerint egy tíz év előtti tízes az akkori hathúszasnak felel meg, mivel azonban ez az adat nem egészen friss, lehet, hogy már csak egy hatosnak. Akkoriban az ötös, az a régi, szégyenkezés nélkül adható borravalónak számított borbélynál hajvágásért és vendéglőben másodosztálytól lefelé. És ugyan az új tízes, előállítási költsége első hallásra magasnak tetszik: darabja 4 forint – ha tudjuk, hogy egyes kisebb címletű papírpénzek többe kerültek, mint amennyit rájuk nyomtattak, elégedetten nyugtázhatjuk, hogy van már, ahol javult a forint árfolyama.

Hogy mennyi mindent kell figyelembe venni egy új pénz megtervezésekor! Még a külföldi automatákat is. A Nemzeti Bank illetékese mondta el, hogy az új 5 forintos megjelenése után Ausztriából jelezték, hogy tízschillingesek helyett 5 forintosokat találtak az ottani automatákban. Mai árfolyamon több mint hétszeres haszon! Kár, hogy ilyen automata működtetéséhez nem elegendő egy zacskó ötös: több zöldbankó is kell hozzá, útiköltségre.

Gyűjtsük hát az új ötösöket? Én inkább a forgalomból most kikerülő ötösökre-tízesekre szavazok, mert biztos vagyok benne, hogy néhány év múlva többet érnek, mint most. Amikor több esztendővel ezelőtt egy vállalat azt hirdette, hogy inflációs bankjegyeket vesz (45-ös és 46-osokat!) tömegesen vitték hozzá a régi bankókat. És 72 fillért kaptak darabjáért. Így például a 100 billió pengőért többet, mint amennyit újkorában ért. Volt, aki egy tételben 3000 darabot vitt be, és több mint 2000 forintot kapott.

Vagyis pénzt csinált az inflációs pengőből. Ezt a „pénzt csinálni" kifejezést egyébként mi általában nem használjuk, – vannak, akik egyenesen csúnyának tartják – dehát egyes nyelvek más-más szót alkalmaznak a pénzszerzésre. És amíg az angol–amerikai csinálja a pénzt, a spanyol nyeri, a német megszolgálja, az orosz megdolgozik érte, a magyar – keresi. Egyre ritkábban előforduló formában: megkeresi. Hát nem csodálatosan kifejező a mi nyelvünk?!

Földi Iván

Babonabörze

Jön a szomszéd, hogy hallottam-e a legújabb babonát, nem azt a jópofát a bérstoppal kapcsolatban, hanem azt a másik jópofát, a lakásokkal kapcsolatban. Hogy a lakásátadás körül népi ellenőrt látni – rossz jel.

– Rossz jel, kinek? – kérdem.

– Gondolom, az építőknek – mondja. – Mert ahányszor csak megjelentek a népi ellenőrök, annyiszor el is halasztották az egyébként hangulatos eseményt az illetékesek. Hogy hol történt ez? Főként Pest, Csongrád, Somogy és Bács megyében. És miért ott vajon? A csoda tudja... Hacsak azért nem, mert a lakásépítő vállalatok véletlenül Csongrádban, Somogyban, no meg Budapesten állnak leginkább hadilábon a minőséggel. Szóval, hacsak ezért nem...

És mondja a szomszéd, mondja, mondja... Hogy a témában országos vizsgálatot folytatott a KNEB. És nagyon szomorú: a társadalmi megítélés semmit sem javult a lakáskivitelezés minőségét illetően. Mert a kivitelezői megítélés sem változott a társadalmi megítélést illetően. Tesznek rá. Hát ez az. Állóháború. És egy furcsa adat: a mennyiségi és a minőségi baklövések kijavítása mintegy 500 millió jó magyar forint többletköltséget ró a szegény kivitelezőkre. Érdekes. Miből jön össze ez a hatalmas összeg? Tényleg, miből? Hiszen mindenütt azt olvasni: az építők vonakodnak elvégezni a javítási munkákat. Úgy látszik, nemcsak rejtett hibák léteznek, hanem rejtett javítás is...

A KNEB-vizsgálat különben azt is kiderítette, hogy az átadáskor rögzített hibák az anyagok, szerkezetek és szerelvények rossz minősége mellett – most kapaszkodjam meg! – a felületes őrzésből is következnek! Tehát lopnak. Ott is lopnak. Mindent lopnak... Csakhogy ez esetben ugyebár rossz anyagot, rossz szerkezetet és rossz szerelvényt lopnak. Az ám, de hová viszik? Csupán föltételezi, hogy a magánerős építkezésekhez. A vizsgálat szerint ugyanis ott még nagyobb a baj a minőséggel. Viszont jobban őrzik a selejtet...

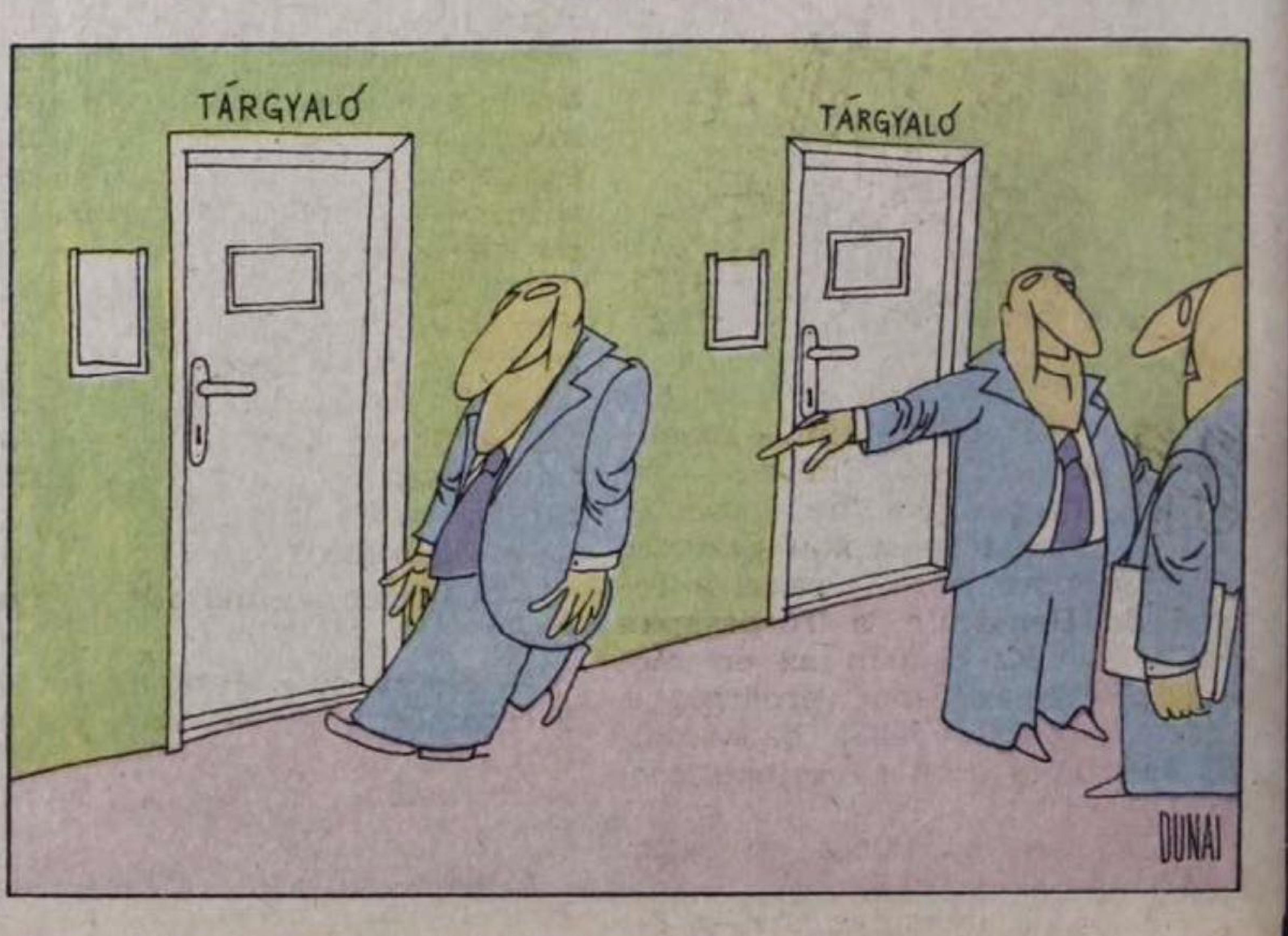
– Na, ezt jól kitárgyaltuk. És most merre, hová? – kérdem.

– Csak járok egyet. Kiszellőztetem a fejemet, hogy jusson benne hely a legújabb babonának. Az is jópofa, és úgy kezdődik, hogy minden rossz jel – rossz jel...

Szép. Mindenesetre jó volna hinni, hogy a kedves szomszéd csak magánerőből pesszimista...

Münz András

VÁLÓPER UTÁN

– Micsoda mázlista! Férfi tárgyalta az ügyét és a gyerekeket is neki ítélték!

BRENNER GYÖRGY:

Ma és most...

IRODALMI TÁRSASJÁTÉK

– Elhamarkodottan kilépett az Írószövetségből, két dobásból kimarad!

GYANÚ

– Végül még a szocializmust is magánerőből akarjuk felépíteni?!

KILENC ELŐTT

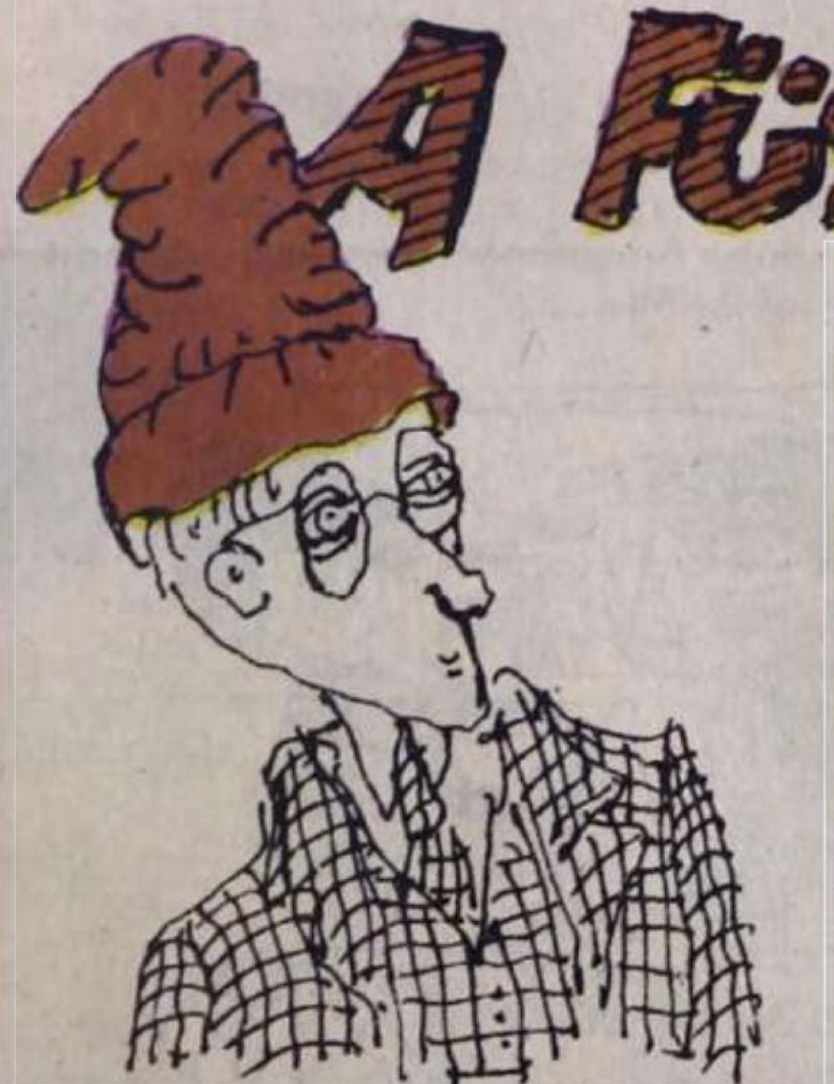
– A tejivókat is veri az Isten!...

FELESLEGES KOHÁSZ

– Én bizony nem tanulok új szakmát, elmegyek képesítés nélküli pedagógusnak.

A FÜSTBEMENT FÚZIÓ

Ha jól emlékszem — mondta a Tárca Embere —, a Törpesapka nem mindig csak törpesapkát gyártott.

— Szó sincs róla — rázta a fejét Csőd Benjámin, a Törpesapka főnöke. — Ez csupán az én merész profiligazításom eredménye. Addig virágcserepeket barkácsoltak, baromfiitatót és csindeltafotát.

— Az meg mi, az a csindeltafota?

— Tudja a nyavalya. Az én fejem sem kápolna.

— Nagyüzemi sapkagyártás kertitörpék részére — emelte égre megtört tekintetét a Tárca Embere —, áruld el, hogy jutott eszedbe ekkora marhaság?

A bizalmas hang nem volt véletlen, kartársak. Csőd Benjámin és a Tárca Embere együtt tanultak harangöntést az egyetemen.

— Kérlek szépen — horgasztotta le fejét Csőd Benjámin, miközben arca egy neuraszténiás berbécs vonásait öltötte magára —, látomásom volt. Egy átmulatott éjszaka után álmomban megjelent tűzoszlop képében Martinuzzi Fráter György és azt mondta: „Jót mondok, Csőd Béni! Kezdj el nyomban gipszsapkákat gyártani kertitörpék részére!"

— Értem — tért el az igazságtól a Tárca Embere. — Na és hány kertitörpesapkát gyártottál a látomás alapján?

— Egymilliót.

— És mennyi maradt a nyakadon?

— Kétmillió! Mert az átok Ficere Döme gmk-ban legyártatott még egy milliót és belopta a raktáramba, csakhogy tönkretegyen.

— Hm — krákogott a Tárca Embere. — Azt tudod, hogy bajban vagy?

— Persze, hogy tudom. Ugyanis ma éjjel ismét megjelent álmomban Martinuzzi Fráter György. Harsányan röhögött és azt mondta: „Na Béni, jól átejtettelek, mi?" Én akkor rögtön sejtettem, hogy valami nem stimmel.

— Oké — mondta jobb meggyőződése ellenére a Tárca Embere. — Azért még ne adjuk fel.

Átment a szomszéd szobába, ahol Ficere Döme, a Sapkátlantörpe góréja piszkálta az orrát.

— Szia Ficere — mondta. — Áruld el, hogyan jutott eszedbe az a baromi ötlet, hogy sapkátlan kertitörpéket gyárts?

A bizalmas hang ezúttal sem volt véletlen, kartársak. A Tárca Embere tudniillik Ficere Dömével is együtt tanult harangöntést az egyetemen.

— Gyártottam volna én sapkásakat is — fortyant fel Ficere —, csak az az istenverte Csőd Béni opciót szerzett magának kertitörpesapkákra.

— Érdekes, hogy sapkátlanul is el tudtad adni őket.

— Na ja, mert sapkátlanul éppen befértek a stelázsi polcára. Vett az a háziasszony ugyebár tőlem ötven sapkátlan törpét, már nem kellett neki szilvalekvárt eltennie télire.

— Mit szólnál, ha megkapnád Csőd Béni elfekvő kertitörpesapka készletét?

— Akkor sapkástörpéket gyártanék, betörnék a konvertibilis piacra és jövőre megvásárolnám a Közös Piacot.

— Hány sapkátlan törpét tudsz legyártani?

— Ötszázezret.

— Csőd Béninek viszont kétmillió elfekvő kertitörpesapkája van.

— Nem gond. Kétfejű törpét gyártanék. Négyfejűt. Hétfejűt. Törpe van egyfejű, van kétfejű, van négyfejű, sőt több...

— Megtiltom, hogy énekelni próbálj! — kiáltott a Tárca Embere, majd átment szakirányítóba.

— Nos, akkor kimondjuk a fúziót. Megkapod a csődöt, megkapod a kétmillió törpesapkát és megkapod Csőd Benjámint...

— Még mit nem? — kiáltott rémülten Ficere Döme. — A törpesapka jöhet, a csőd jöhet, de Csőd Béniről hallani sem akarok. Hiszen ez az ember szürcsölve eszi a levest, ez az ember a nagybetűk közül is minden harmadikat ismeri... Nem és nem és nem...

És piros volt a füle, akár egy terített durchmarsch.

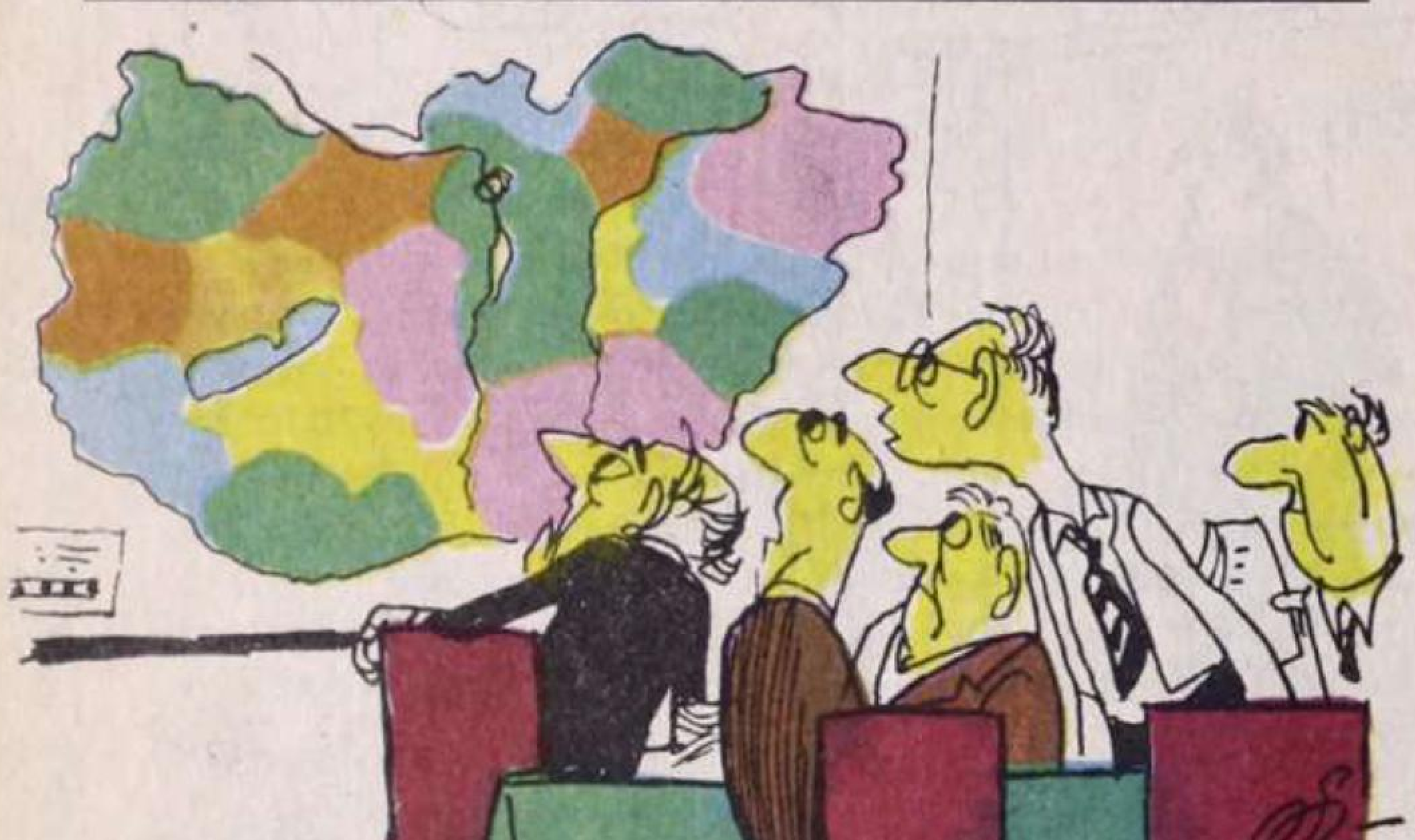
A Tárca Embere csendesen mosolygott magában. Már tudta a megoldást. Egyszerűen termékszerkezetet kell cserélni. Holnaptól majd Csőd gyártja a sapkátlan törpét, Ficere pedig a törpétlen sapkát. Amint az már lenni szokott: hogy a káposzta is elfogyjon s a kecske is éhes maradjon.

Peterdi Pál

A LÁNCHIDNÁL

– Gyere Géza, ma már úgysem érünk haza!

– Melyik megyét zálogosítsuk el?

SZILÁNKOK

ALKOTÁS

— A lakáskérvényem olyan remekül sikerült, hogy be sem adom, hanem megjelentetem szépirodalomként.

EGYETÉRTÉS

— *Örülök, hogy baráti megbeszélésünkön egyetértünk: mától legyünk ellenségek!*

NAGYFŐNÖK

— Ma bárkit fogadok, de ha a feleségem keres, házon kívül vagyok.

HIVATALBAN

— *Örülök, hogy ezt a pofont kaptam öntől, főnök. Mert eddig figyelemre sem méltatott.*

A KEZDET

— Tegnap este fiatalon feküdtem le, ma öregen ébredtem.

HUMANISTA GARÁZDA

— *Az áldozataimat mindig kórház előtt ütöm le, hogy hamar elsősegélyhez jussanak.*

SZIGORÚ SZÜLŐ

— Kislányom, aztán legkésőbb otthon légy, amikorra gondolod!

GYANÚ

— *Nekem az az érzésem, hogy a főnököm fizetése után vonják le tőlem a jövedelmi adót.*

RENDES FÉRJ

— A férjem markecoló. Az utolsó fillérig hazaadja más fizetését.

ÓVINTÉZKEDÉS

— *Ha elmegyek hazulról, mindig bekapcsolom a tévét. Ha betörő jönne, hátha ott tartja a műsor, amíg hazaérek.*

ÉRDEKEMBER

— Egy állapotos nőnek átadtam a helyem a villamoson. Vajon a születendő gyerek ezt meghálálja nekem?

VÁLASZ

Önnek sajnos még nem kiforrott a stílusa, több helyütt nyelvtani hibákat is vétett, írásához hiányzik a szuggesztivitás, nincs hangulatteremtő ereje, meseszövése zavaros. Röviden: az ön novellája még nem üti meg a közölhetőség mértékét. De természetesen közölni fogjuk. Jolán nénit és Imre bácsit unokaöccsi szeretettel csókolom.

ÖREGKOR

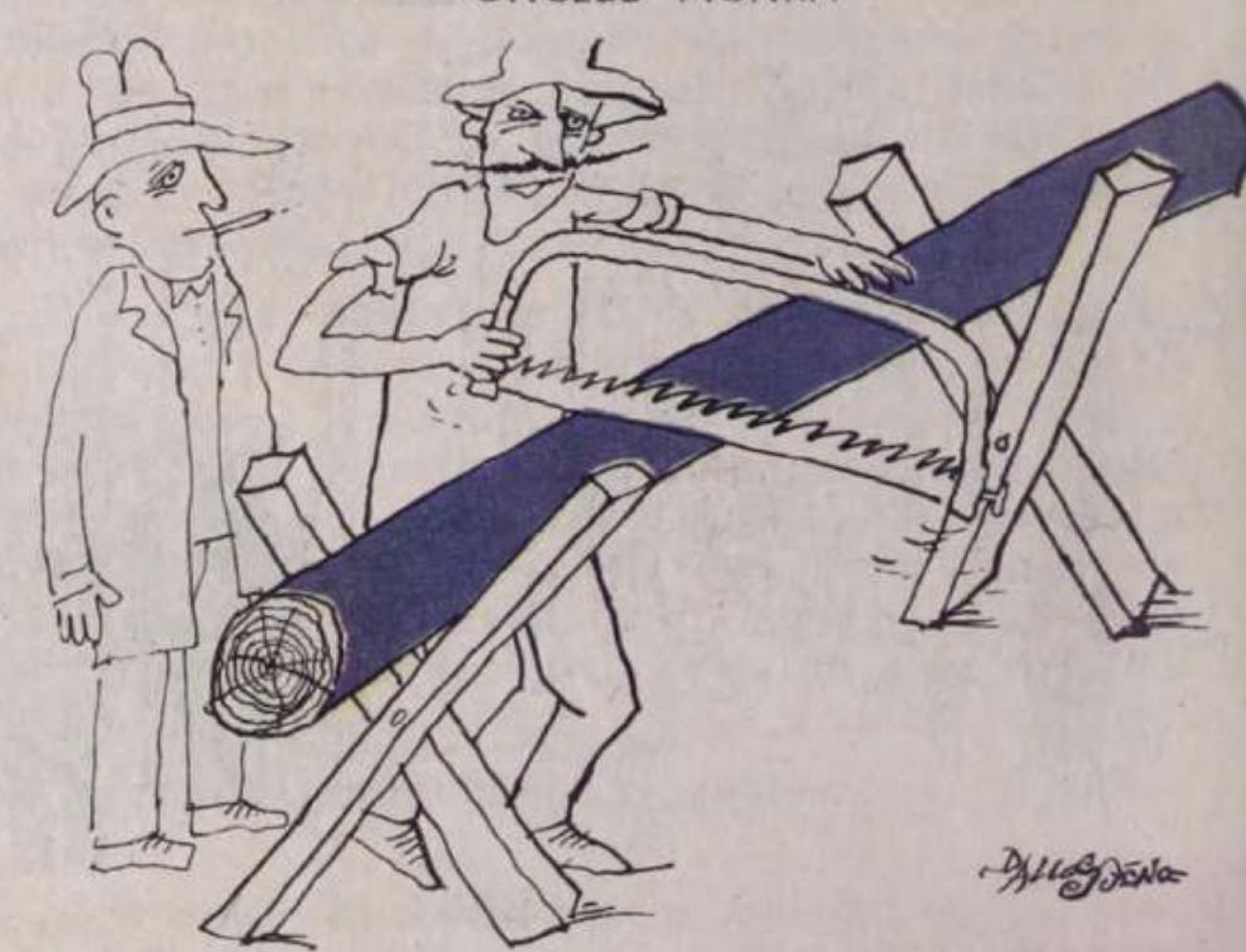
— Rá kellett szoknom a leszokásra.

HIÚSÁG

— *Csak azért járok moziba, mert ott sötét van és nem látják milyen csúnya vagyok.*

Galambos Szilveszter

ÖNCÉLÚ MUNKA

– O, én csak a testmozgás miatt csinálom...

AZ ÉV SZOMSZÉDJA

– Megkérném, hogy orditozzanak egy kicsit, a gyerek már nem tud csendben elaludni.

AZ ÉV VÍZVEZETÉKE

– Készen vagyunk, most már Louis Armstrong legszebb számait trombitálja...

AZ ÉV LAKÓJA

– Türelmes, mint a birka, igénytelen, mint a teve, fizet, mint a katonatiszt.

AZ ÉV HÁZMESTERE

– Semmi gond, Kovács néni, felviszem a hatodikra!

Fülöp György rajzai

SZOMORÚ VASÁRNAP

– Csak a kertkulcsot felejtettük otthon...

– Mesélj, az Aurora ott van a kikötőben?

DÖBRÖGI-DÍJ

Hagyományainkhoz híven ebben az évben is kiosztjuk a Döbrögi-díjat.

Kérjük olvasóinkat, hogy legkésőbb április 30-ig írják meg nekünk, hogy 1986 májusától napjainkig melyik intézmény, vállalat, magánszemély érdemli meg ezt a díjat, másokat felbosszantó tevékenységéért.

A borítékra írják rá: Döbrögi-díj.

A díjazottak névsorát május végén közöljük.

KÖLTSÉGVETÉS

– Ha folyton drága gyümölcsöket akarsz enni, nem kapsz kistestvért!

AUTÓ A FÖLD ALATT

Élénk érdeklődést váltott ki az a rendőrségi tudósítás, amely szerint a napokban két autótolvaj, miután kiszerelte a meglovasított Ladából a motort, a kocsit szőröstűl-bőröstül és kuplungostul elásta egy erdő mélyén.

A vérfagyasztó történetre felfigyelt a Középkun Képtelen Krónika főszerkesztője is, s nyomban hívatta Lúdtoll Leventét, a lap bűnügyi tudósítóját. — Addig ne tágíts, amíg erről a témáról egy exkluzív interjút nem készítsz a helyi bandavezérrel — bocsátotta útnak a sajtó egyszerű munkását.

Lúdtoll gyorsan a Skodája csomagtartójába gyömöszölt három napi meleg élelmet, egy hideg takarót, harmincegy forint napidíjat, s máris a gázpedálra taposott. Tíz perc sem telt bele, amikor érezte, hogy a kocsit ellopják alóla, amiből arra következtetett, hogy jó nyomon jár. Gyalog folytatta útját a legközelebbi csepp-kő- és bűnbarlang felé, amikor megkönnyebülten érzékelte, hogy valami kerek dolgot fúrnak a bordái közé. Rögtön tudta, hogy a Középkun Képtelen Krónika aznapi kiadásának összehajtogatott példányával tartják őt sakkban. Egy hang szólalt meg mögötte:

— A főnökünknek amúgy is a bögyében vagy, amióta vezércikkben követelted a társadalom összefogását a riglihúzók ellen. Most elviszlek a rejtekhelyére. Bekössem a szemed?

— Felesleges — válaszolta Levente —, manapság én már semmiben sem ismerem ki magam, miért épp egy cseppkő- és bűnbarlangban tudnék tájékozódni...

Rövid idő múltán a sajtó dolgos dolgozója ott állt a bandavezér előtt. Bevarrt zsebéből elővette noteszát, golyóstollát:

— Főnök úr, exkluzív interjút kell készítenem, merthogy nekem is van egy főnök uram... szabad az ön becses nevét?

— Legfeljebb a monogramomat — válaszolta a bandavezér —, ugyanis még fiatalkorú vagyok. Mire kíváncsi?

— Szeretném a véleményét hallani az elásott autó esetéről.

A kamaszodó maffiózó szeme felcsillant:

— Ez a módszer fordulatot hoz a pályánkon, úgy értem, az autópályánkon. Ön ugyebár szintén gúvadt tekintettel bámulja a tv-ben a krimiket? Na és mit csinálnak azok a vásott gonosztevők, valahányszor egy kocsit el akarnak tüntetni? Beletaszítják a tengerbe. Vagy egy folyóba. Vagy egy szakadékba. Mármost nekünk nincs tengerünk, legfeljebb a Balaton. Abba pedig nem lökdöshetjük bele az autókat, mert télen be van fagyva, nyáron meg annyian nyüzsögnek benne, hogy bizonyára valakinek a fejére esne egy odavetett Moszkvics. A folyóink olyan olajosak, hogy fennmaradna a vízen a karosszéria. Szakadékunk még volna, de a széle örökösen foglalt, a vállalatvezetők balanszíroznak rajta. Az elásás technológiájának tehát abban van a jelentősége, hogy a hazai sajátosságok felismerésén alapszik.

— Eszerint a módszert önök is alkalmazzák?

— Sőt, továbbfejlesztjük. Teszem azt, dugványozunk egy Daciát, rendszeresen öntözzük fölötte a földet, műtrágyázunk, és lehet, hogy jövőre már egy Fordot emelünk ki a mélyből... Kiváltképp, ha elegendő napfény éri. Ha zsíros, fekete termőföldben vetjük el, akár egy kamion is kifejlődhet. Vetésforgóval dolgozunk majd, az idén Wartburgot, jövőre Volgát, a harmadik évben Mercedest vetünk el. Szeretnénk tíz holdon primőr Yamaha motorkerékpárt is termeszteni, sajnos ebből a típusból ma még keveset tudunk lopni...

— És a tanács mezőgazdasági osztályának nem lesz gyanús, hogy önök autót termesztenek?

— Nézze, sajtókám, majd szemet hunynak. Végül is deviáns... vagyis devizás termékről van szó, ha beüt a termés, exportálhatunk is... És akkor nem én leszek állami gondozott, hanem én gondozom az államot!

— Milyen nehézségekkel számolnak?

— Csak egyetlen gondunk van, nagyon munkaigényes ez a technológia, rengeteg földet kell kilapátolnunk egy kocsi elásásához. Ezért eleinte csak kis Polskit és Trabantot vermelünk el. Most pedig be kell fejeznünk a beszélgetést, estig még két gödröt kell ásnom...

Lúdtoll Levente megköszönte az interjút és testi épségét, majd aggódva érdeklődött Skodája iránt. A bandavezér készségesen útbaigazította:

— Az erdő szélén, a hármas nadrágszíjparcellán, két méter mélységben megtalálja, kalapálja ki onnét. A motor már nincs benne, de adok maga mellé két csőretöltött kísérőt, majd hazagurítják...

Fekete Gábor

Elfagyott a szőlő, kevesebb lesz a bor

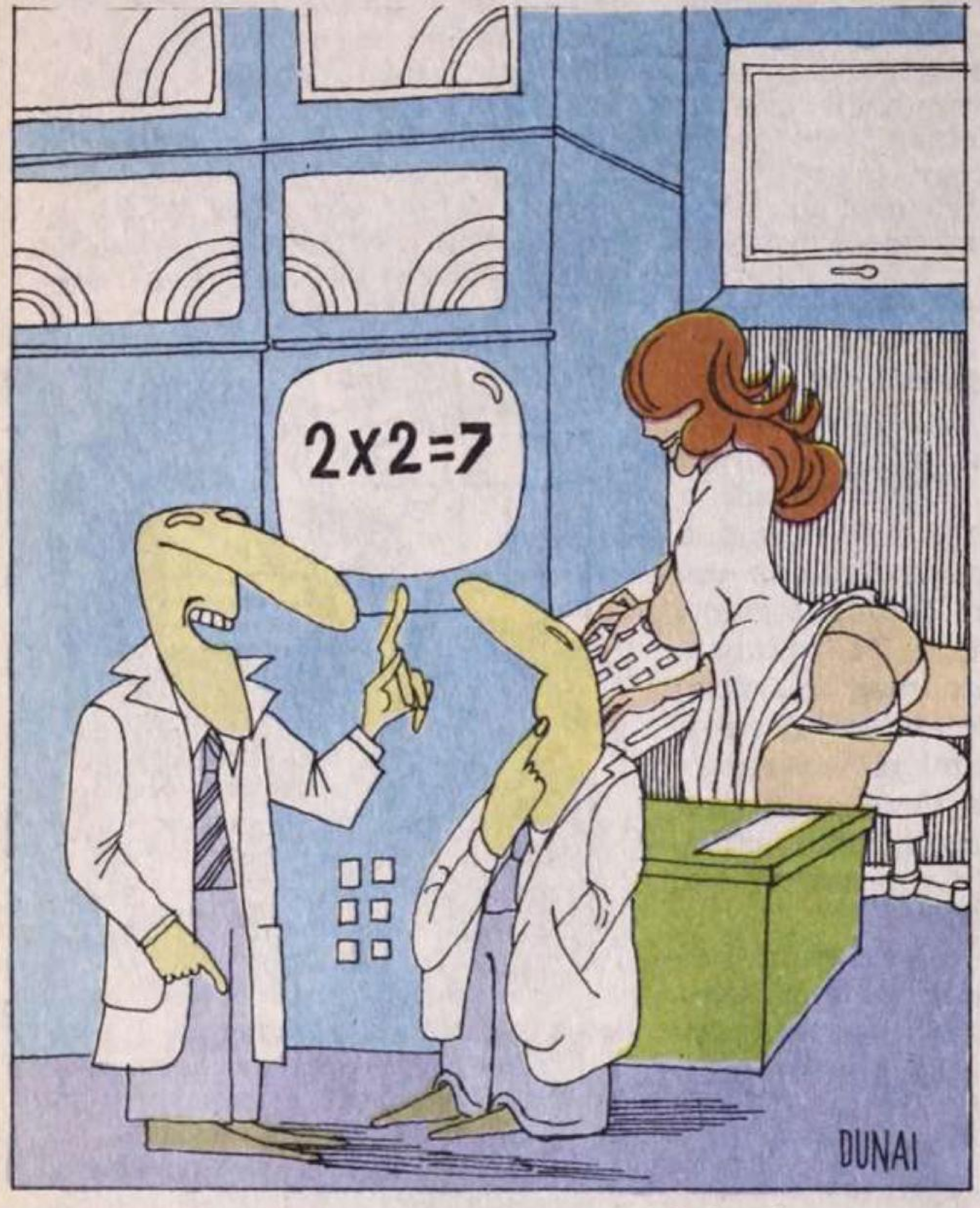
A PÁLINKAFÉLÉK VISZONT JÓL TELELTEK...

SCHWOTT 80!

Ismét kalapot kell emelnünk egy nagy veteránunk előtt. Schwott Lajos az első pillanattól kezdve, a Ludas fennállásának számtalan pillanatán át szakadatlanul rajzolt lapunkba. Szívből kívánjuk, hogy ezek a pillanatok továbbra is sokasodjanak — hogy is mondják a mesében? — míg a világ és még két nap...

TAVASZ

– Valami zavarja a számítógépet!

FOTÓSAROK

ÁLMODIK A GYOMOR

Mindenkinek van egy álma. A tehetősebbeknek kettő is akad, legföljebb ezt adózási okokból nem vallják be.

Van aki arról álmodik, hogy sikerül az előirányzott számú lakást felépítenie, míg mások a gazdaságtalan termelés megszüntetéséről szőnek álmokat.

Teherbíró képességünk távolról sem egyforma. Egyesek mázsás súlyokkal szökdécselnek a dobogón, mások saját súlyuk alatt is összeroppannak.

Az egyik költő színes tintákról álmodik, míg kollégája már egy viszonylag elfogadható rímmel is beérné.

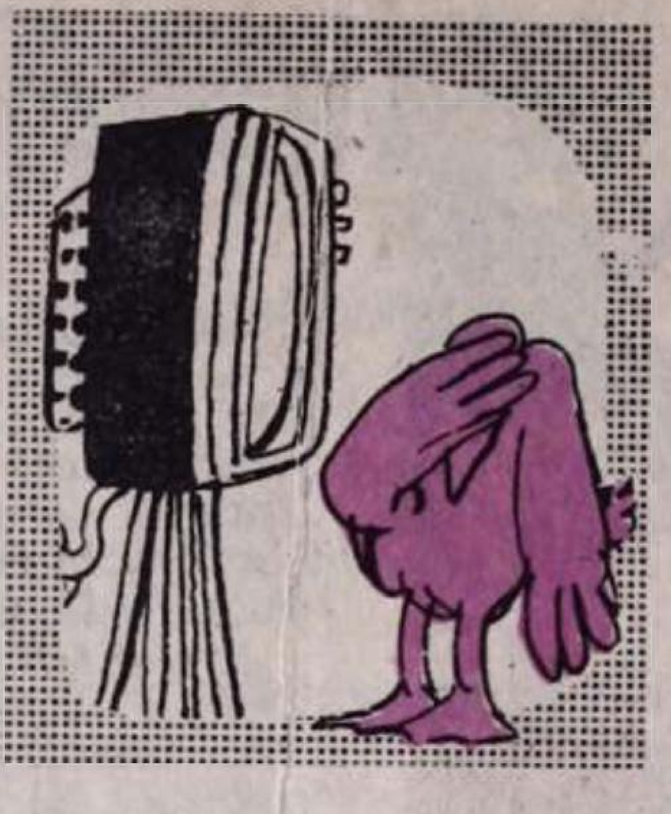
Aki viszont átalussza az életét, az még csak ne is álmodozzon kolozsvári töltöttkáposztáról!

efespé

(Teknős Miklós felvétele)

„AZ ALKOHOL ÖL ÉS ÖLNI AKAR..."

Mámorosan szép szerda este ígérkezett. Egy üveg behűtött világos sörkülönlegességgel felszerelkezve ültem a készülék elé, hogy többmillió nézőtársammal együtt tanúja legyek dr. Czeizel Endre alkoholellenes műsorának. A sör — melynek márkáját reklámetikai okokból nem nevezhetem meg — jó volt, ráadásul a műsorra sem lehetett különösebb panasz.

Hála Czeizel doktor grafikonjainak, ügyesen összeállított táblázatainak, már öt perc elteltével jó érzéssel dőltem hátra karosszékemben. Megnyugtatott a tudat, hogy nem vagyok sem alkoholista, sem pedig nagyivó. Kis jóindulattal a társasági ivók kategóriájába lehetne engem besorolni, feltéve, ha akadna e témában jártas kutató, aki örömét lelné az én ivási szokásaim vizsgálatában.

Tényleg tetszett a doktor úr műsora. Egyénisége elbűvölt, érvei meggyőzőek, példái pedig elrettentettek — olyannyira, hogy a huszadik perc táján már a tanulság is megfogalmazódott bennem: milyen jó, hogy sem alkoholista, sem pedig nagyivó nem vagyok. Ha ugyanis az lennék, feltehetően nem a tévé előtt, hanem valamelyik olcsóbb minősítésű vendéglátóipari egység asztalánál ülnék, ott költeném családom konyhapénzét, esetleg otthon, zugivóként kerülném a családi igazságszolgáltatás szigorú tekintetét.

Miközben előadása végén a doktor úr vörösborral telt poharat emelt a kamerák felé, felnyitottam a második üveg sört. A látottak-hallottak ugyanis anynyira megviselték krimin edzett idegrendszeremet, hogy éreztem, ideje egy újabb szellemet kiengedni a palackból.

A második sörkülönlegesség felénél járhattam, amikor végérvényesen ráébredtem: ez a doktor úr tulajdonképpen egy kedélyes, vidám fickó. Még ha rabja is lennék az alkoholnak, az ő kedvéért akkor is megnézném az ilyen, tudományos ismeretterjesztő célzattal készült műsorokat. Legföljebb a rám gyakorolt hatásuk lenne más, mint amit az illetékesek joggal elvárhatnának tőlem. Ha ugyanis alkoholistaként nézném Czeizel doktor úr rémisztő grafikonjait, borzalmakkal teli táblázatait, remegő léptekkel odabotorkálnék a készülékhez, megkeresném a kikapcsoló gombját, s miután elzártam, szent esküvel fogadnám meg, hogy a televízió rabja tovább nem leszek!

Erről persze egyelőre szó sem lehet — ahogyan a régi föníciaiak mondták: tévézni pedig kell!! Mindez már józanul, a mostanában olyannyira divatos gyorsítás jegyében jutott eszembe: annak idején Isaura még hetenként egy alkalommal gyönyörködtetett el bennünket, mígnem máig rejtélyes körülmények között egyszerre csak felgyorsult és a végén már hetente kétszer találkozhattunk vele. Jandera doktor két nőjével és megannyi megoldatlan problémájával már eleve kedd-csütörtökösnek indult, hogy végül egy csütörtöki napon, nem sokkal a lottóhúzás után fejezze be földi pályafutását. Időrendben, névsor szerint, de minőségben is Juanita volt a legutolsó; a hölgy ugyan szép volt és izgató, ám sajnos csak háromrészesre — kedd, szerda, csütörtök — sikeredett.

Hogy miért sajnos? Szorgos televíziós sorozat-kutatók (már ilyenek is vannak!) kimutatták, hogy a tévénézők általában a sorozat kilencedik folytatásánál kedvelik meg igazán hőseiket. Juanita nem kapta meg ezt a lehetőséget, úgy járt, mint az Ön: jelölt! című, estinek szánt, ám délutánra lefokozott műsor néhány hőse: a nagyérdemű időnként hamarabb nyomta meg a gombot, mintsem a jelöltek bizonyíthatták volna, hogy érdemesek szeretetünkre, tiszteletünkre.

Ez utóbbi műsorban egyébként Vitray Tamás egy régi ismerősét is bemutatta: Pék Károly fakírt, aki több más mutatvány mellett számos üveget megevett — mindannyiunk szeme láttára és épülésére. Milyen jó lenne, ha Czeizel doktor úr nyolc adásra tervezett sorozatát megtoldaná egy kilencedik résszel — hogy megszerethessük a fakírt...

Föld S. Péter

TÁRSKERESŐ SZOLGÁLAT

– Összehozom önt egy osztályon felüli menedzserrel...

30 éves az „ÉS"

NA ÉS?

Salbert Ferenc — francia színekben — 590 centit ugrott rúddal

HA ITTHON MARAD, Ő SE NAGYON UGRÁLHATNA...

VÁLLALKOZÓ KEDV

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A gyárigazgató beviszi a fiát a gyárba.

— Mindent mutasson meg neki, Petra asszony — mondja a titkárnőjének.

— Mindjárt az első nap?

– Te meg akarsz verni!

BAKI BAKI HÁTÁN

Népszabadság: „S még el is *andaloghatunk* azon, bárcsak ilyen egyszerű lenne gazdasági bajaink magyarázata."

Én viszont elandalodom, dé-vel, nem értve, hogyan lehet egy magyarázat legyszerűsítésén sétálni.

•

Nyugati javaslat hangzott el Bécsben a nemzeti kisebbségek alapvető jogainak védelméről. A szónok szerint *„Bécstől keletre* minden állam történelmét a kisebbségek is formálták", és itt „manapság számos kisebbség veszélyeztetett".

Nem tagadható: sok igazság van e szavakban. Mindamellett, ha jól tudom, *Bécstől délre* is érzékelhető hasonló probléma, teszem azt, Ausztriának szlovének lakta részén. Nem szólva a baszk kérdésről *Bécstől nyugatra*, továbbá a néger és indián kisebbség helyzetéről *Bécstől még nyugatabbra*...

•

Rádiós-mondat: *„A szervét felajánló személy* jogaival sincs igazán tisztában a széles közvélemény."

Nekem az is elég, ha Rákóczi téri rendőrjárőr tisztában van velük.

•

„A Sikló budai végállomásá"-ról olvashatunk a Népszavában.

Kíváncsian várom a lap beszámolóját a pestiről.

Egyébként ugyanebben a cikkben ez is áll: „A jó hangulatot a Budapest *Ragtaim* Band bárzenekar... biztosítja..."

Nem csoda. A *Ragtime* fönti írásmódján én is jót derültem.

•

A Magyar Nemzet egyik cikkében háromszor is így szerepel az író Herczeg Ferenc neve: *Herczegh*.

Aranyos. Hogy ne mondjam: *herczigh*...

„Szálemi árverés" — jelenti be a tévé bemondónője a *Szellemi* árverés műsorát.

Szellem alejkum.

•

Mondat a tévéhíradóból: *„Terroristák Rómában megöltek két rendőrt, akiknek módszerei emlékeztettek a Vörös Brigádokéra."*

Alig hinném, hogy nem az új terroristák, hanem az általuk megölt rendőrök módszerei emlékeztettek a régebbi terroristákéira. Ha így volna, úgy a terrorista rendőröket ártalmatlanná tevő terroristák módszerei viszont a rendőrökéire emlékeztetnek. Igaz, ma már ez sem kizárható, ám gyanúm szerint itt inkább a magyar hírszerkesztő nyelvi ismeretei (?) kiáltanak rendőrért.

•

Ugye tudják, mi az a csacsi-pacsi? Jó, jó, szamárkézfogás, de úgy egyébként? Hát persze: játék, mely abból áll, hogy értelmesen összefüggő két olyan versikesort készítünk, melyek az első betűjüket kivéve azonosak. Például: „Csavar-vasportól — Zavarva sportol." (Szerzője: Vargha Balázs.)

Nos, egy magyarra fordított bűnügyi regényben ez olvasható: *„nem tűrt meg kártyát a házban, még arra se, hogy csacsi-pacsit játsszanak vele".*

Kártyával csacsi-pacsit pátszani? — ez feleim, a bűvészek legparádésabb kártyatrükkjeit is fölülmúlja. Még elképzelni is nehéz, hogyan is mehet végbe ez a játék. Hacsak nem *csapd-le-csacsit* játszanak a kártyával.

Amint látható: nem minden csacsiság kártyajáték...

•

Egy nyilatkozatot adó tévészemélyiség RTV-Újság-béli közlése: „kialakult az *image-dzsem"*.

Nem a sárgabarack-, nem a málna-, nem az eperdzsem, hanem az imagedzsem. Hm. Személyiség-arculatból készült lekvár? Finom lehet.

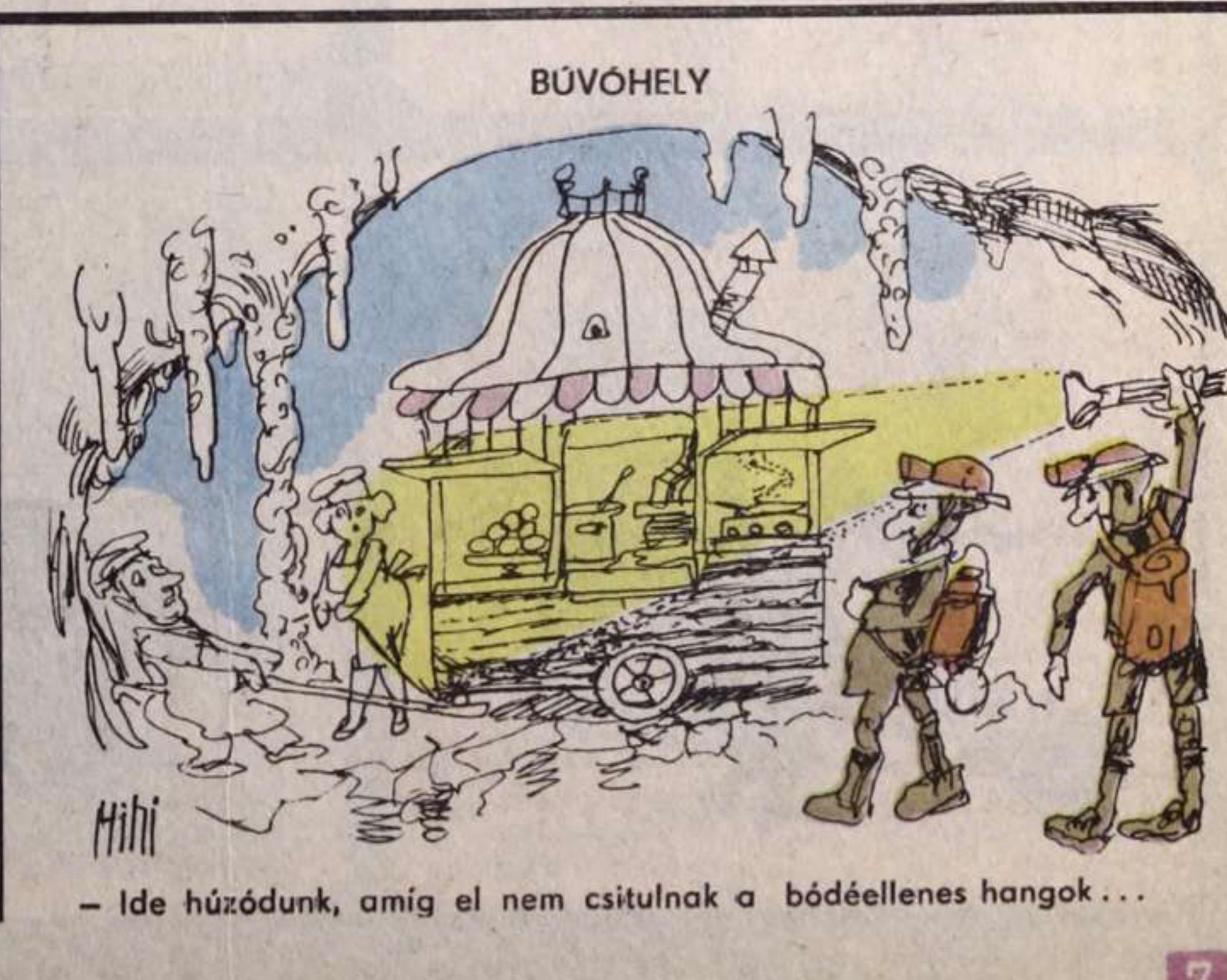
Tímár György

NÉPFŐISKOLA

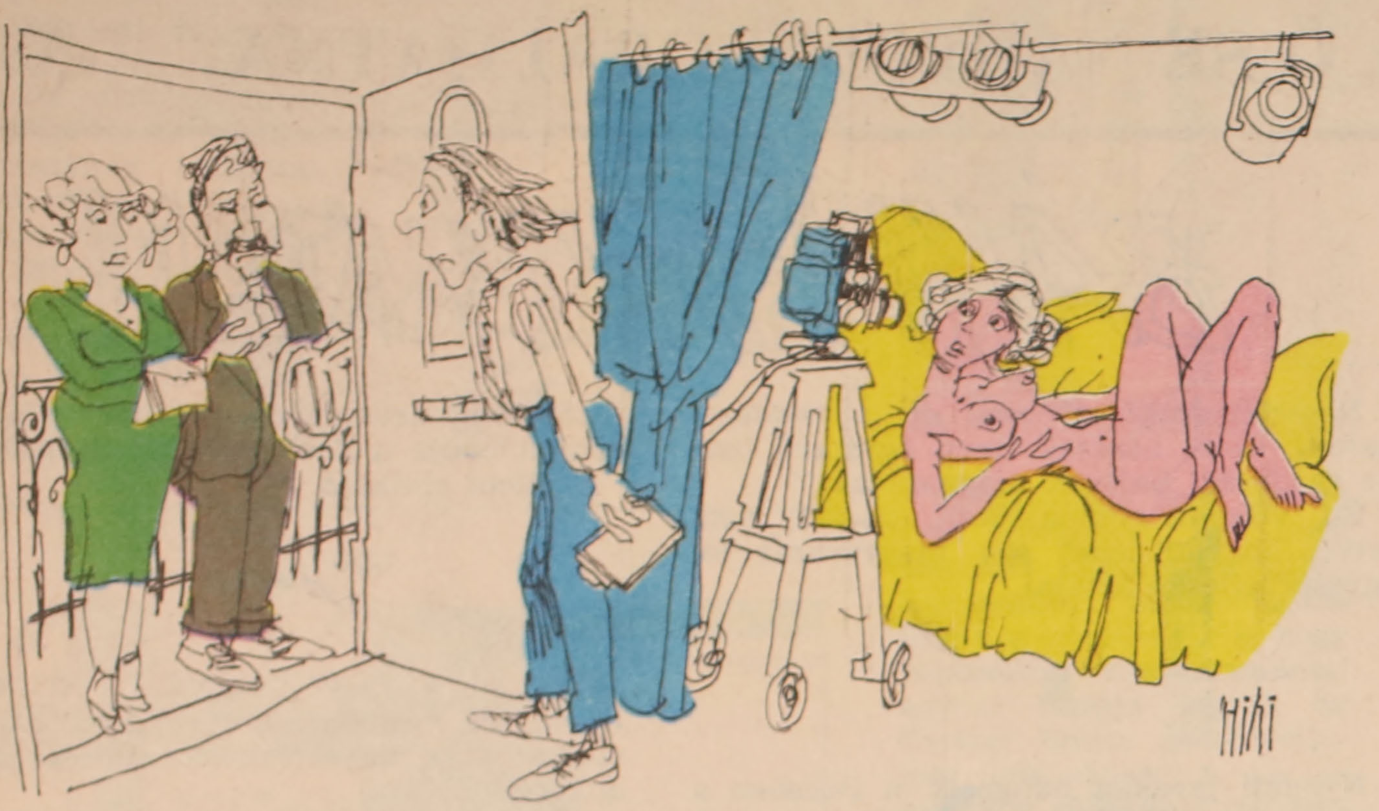
– Szörnyű lehetett, mikor a parasztnak még saját földje volt...

BÚVÓHELY

– Ide húzódunk, amíg el nem csitulnak a bódéellenes hangok...

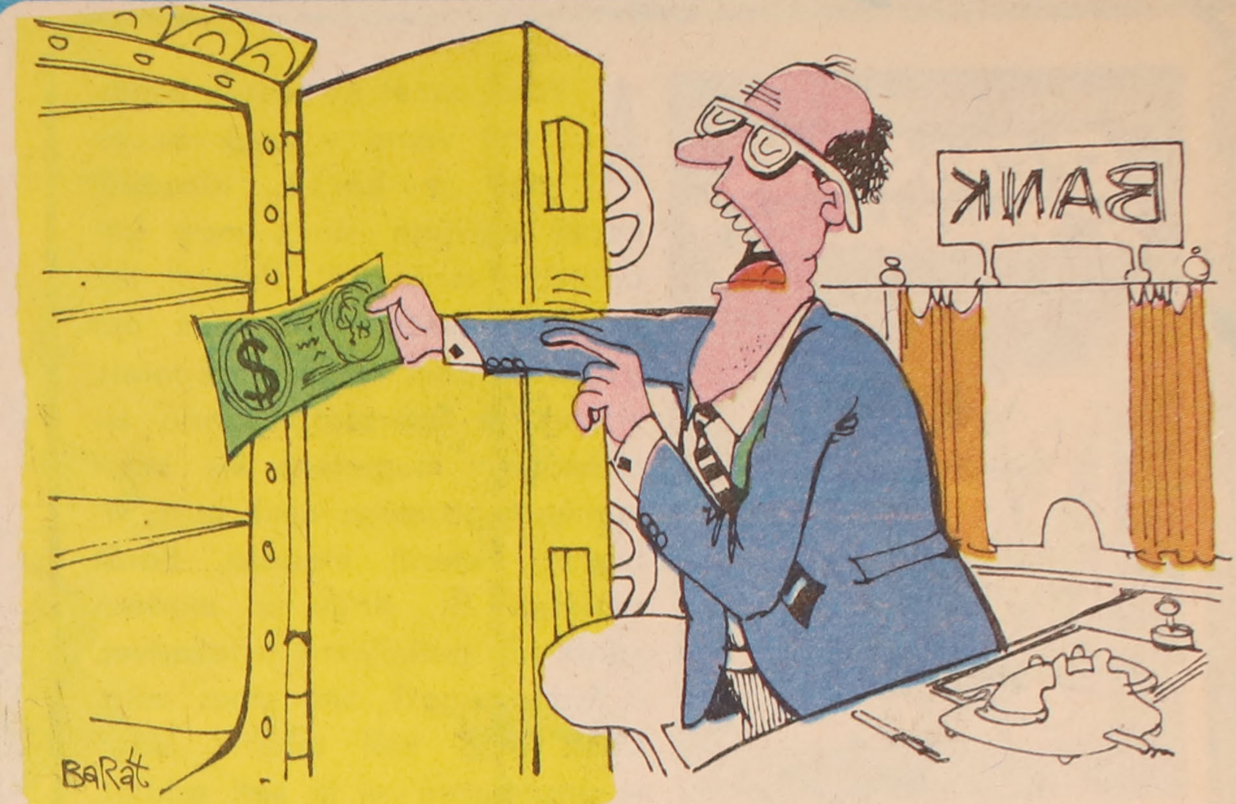
APÁD, ANYÁD IDE JÖJJÖN!

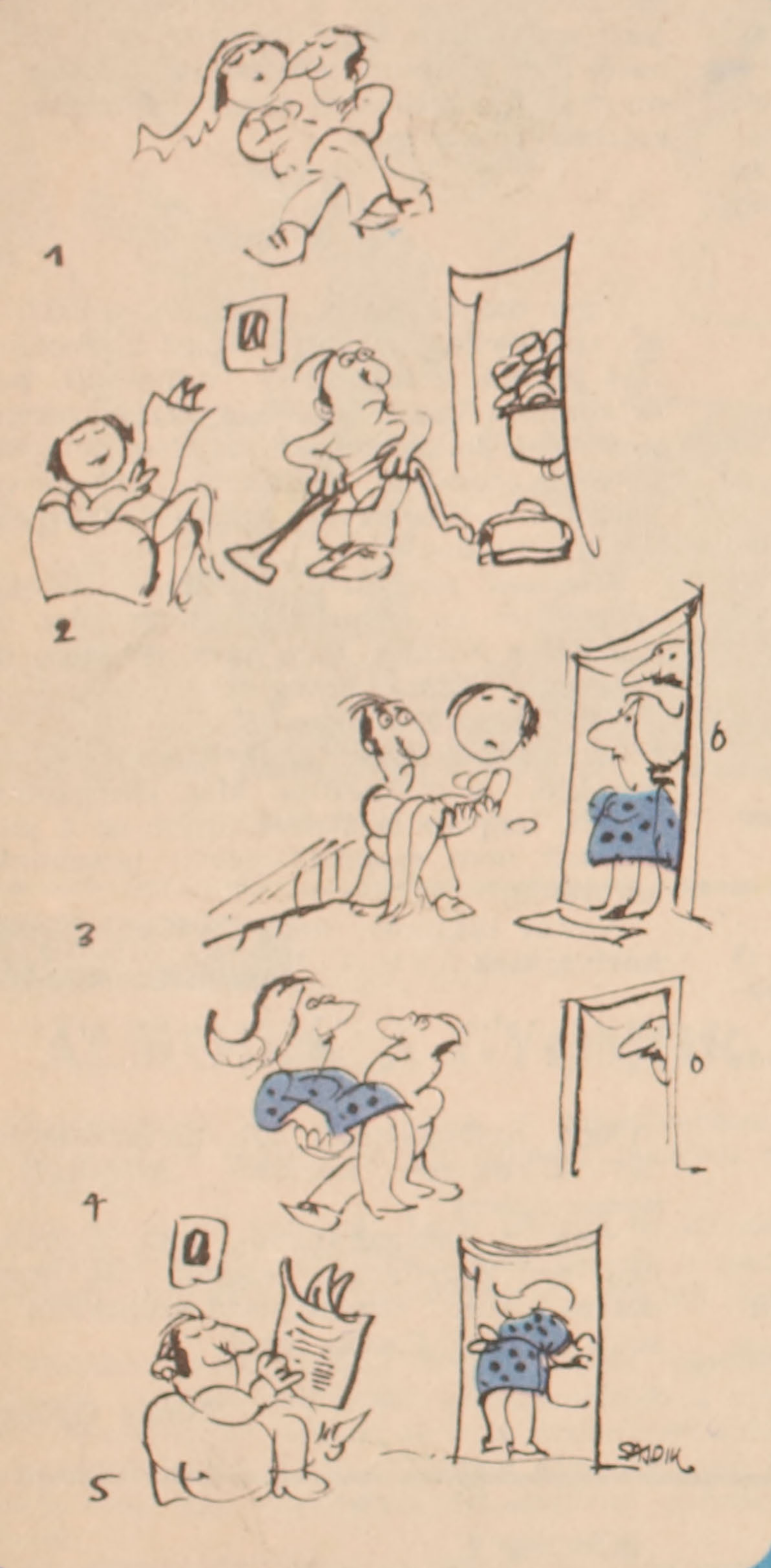
– Maga csinálja a kislányunkról azokat a posztereket?

– Drágám félreértettél, ez csak afféle szólás-mondás . . .

– És ha van külföldön élő keresztapád, az is.

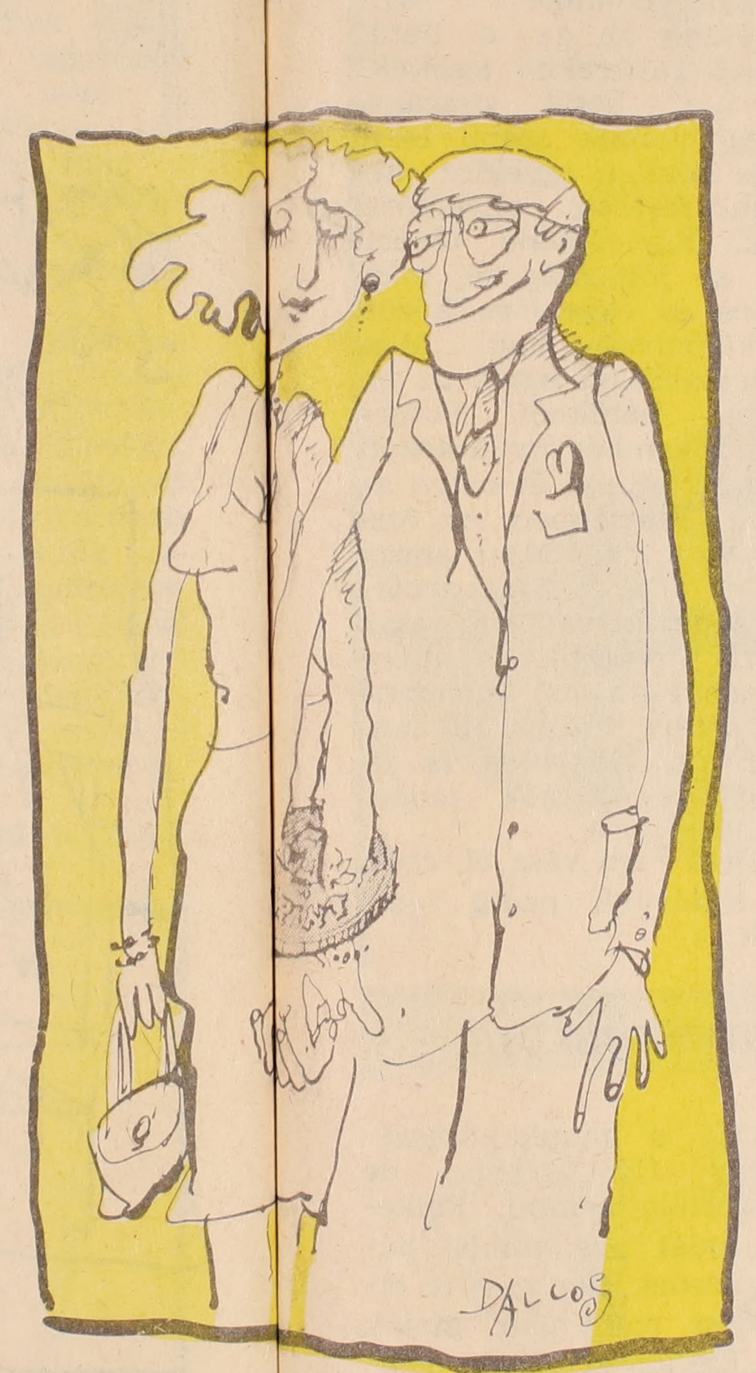

– A szerelem majd megjön, de képzelje el, ha egyesülne az ősi főliabirtok és a szippantós vagyon!

– Kettes osztályzatért nagymama csak régi tízforintost ad!

VAGY A VAGYONNAL

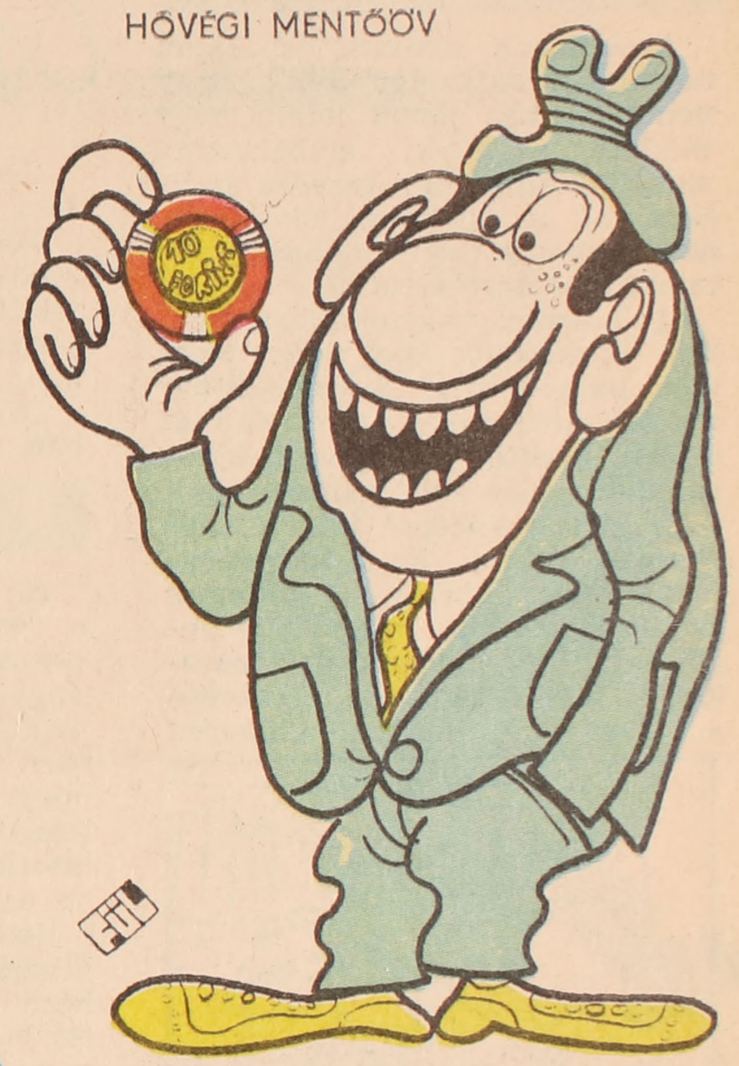

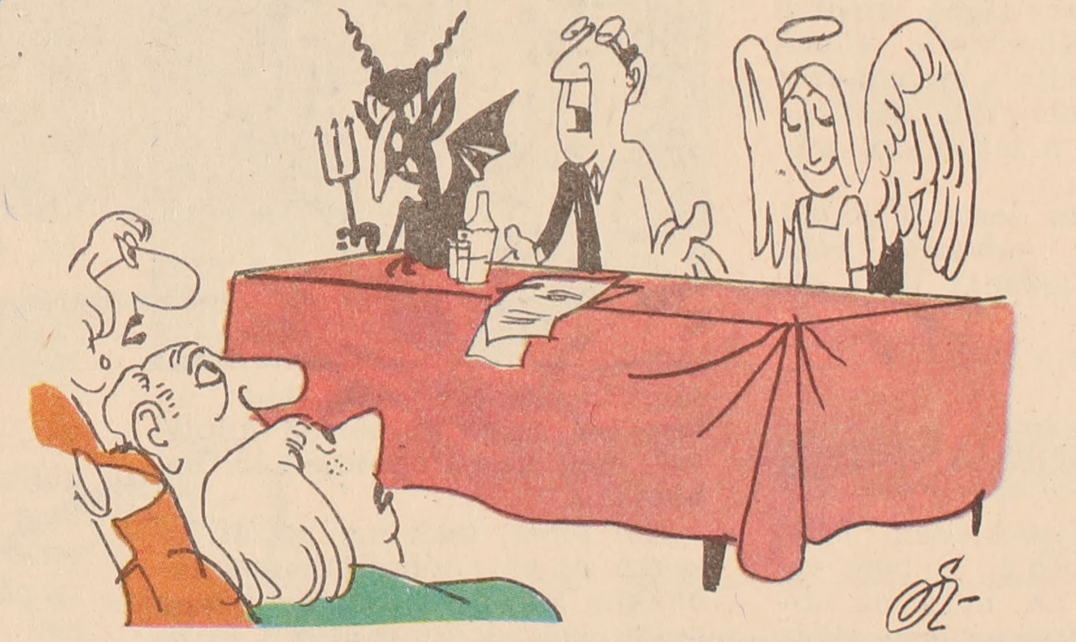
GENETIKA

– Ez is az apjára ütött, arra a romlott pengőre!

HŐVÉGI MENTŐÖV

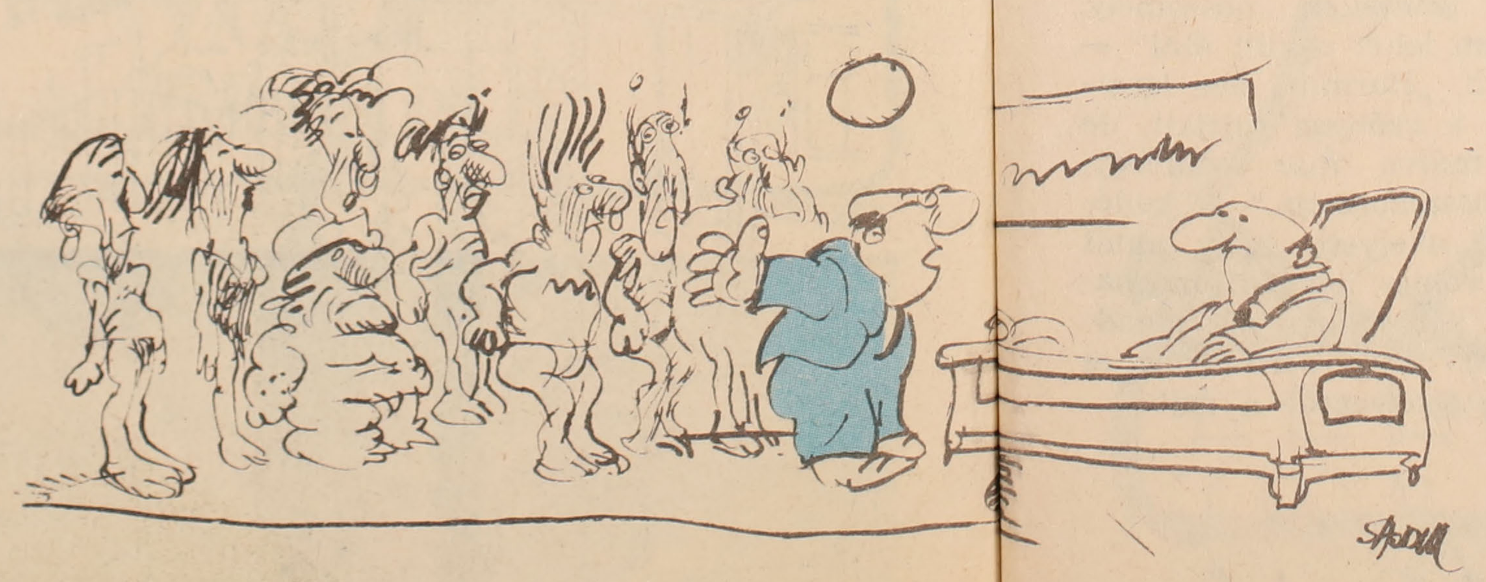
– Az elnökségben minden nézet képviselve van!

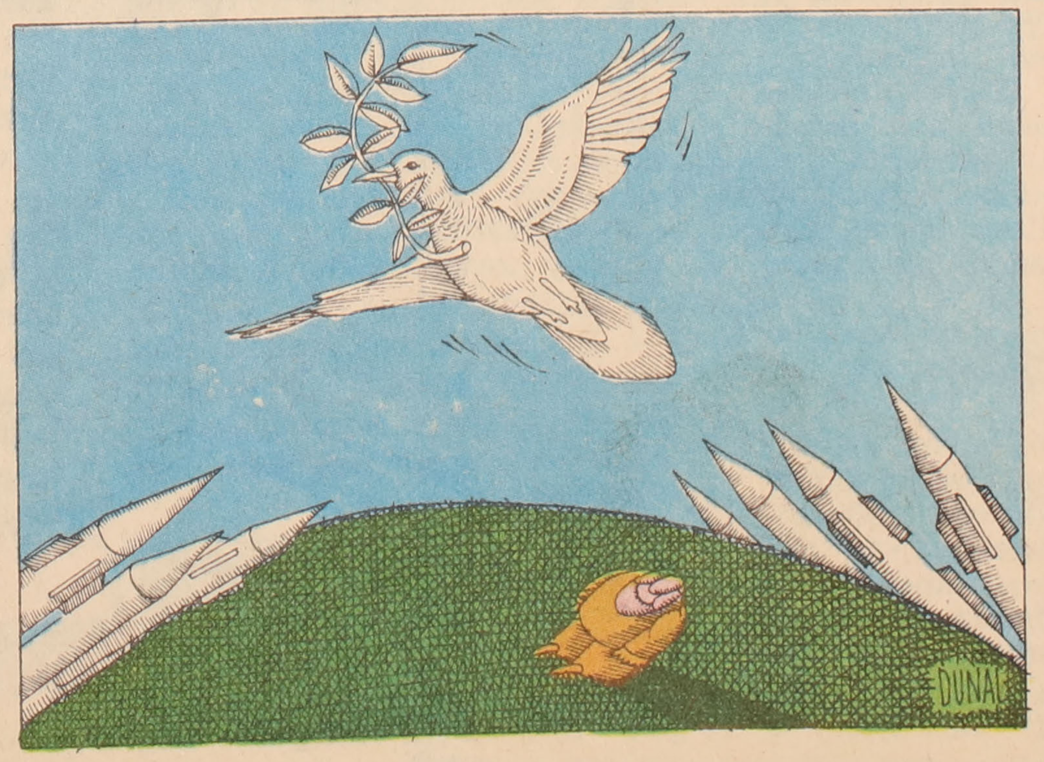
– Ne köpködd meg, az istenért, ezek hamis dollárok!

KÜLKERESKEDELEM

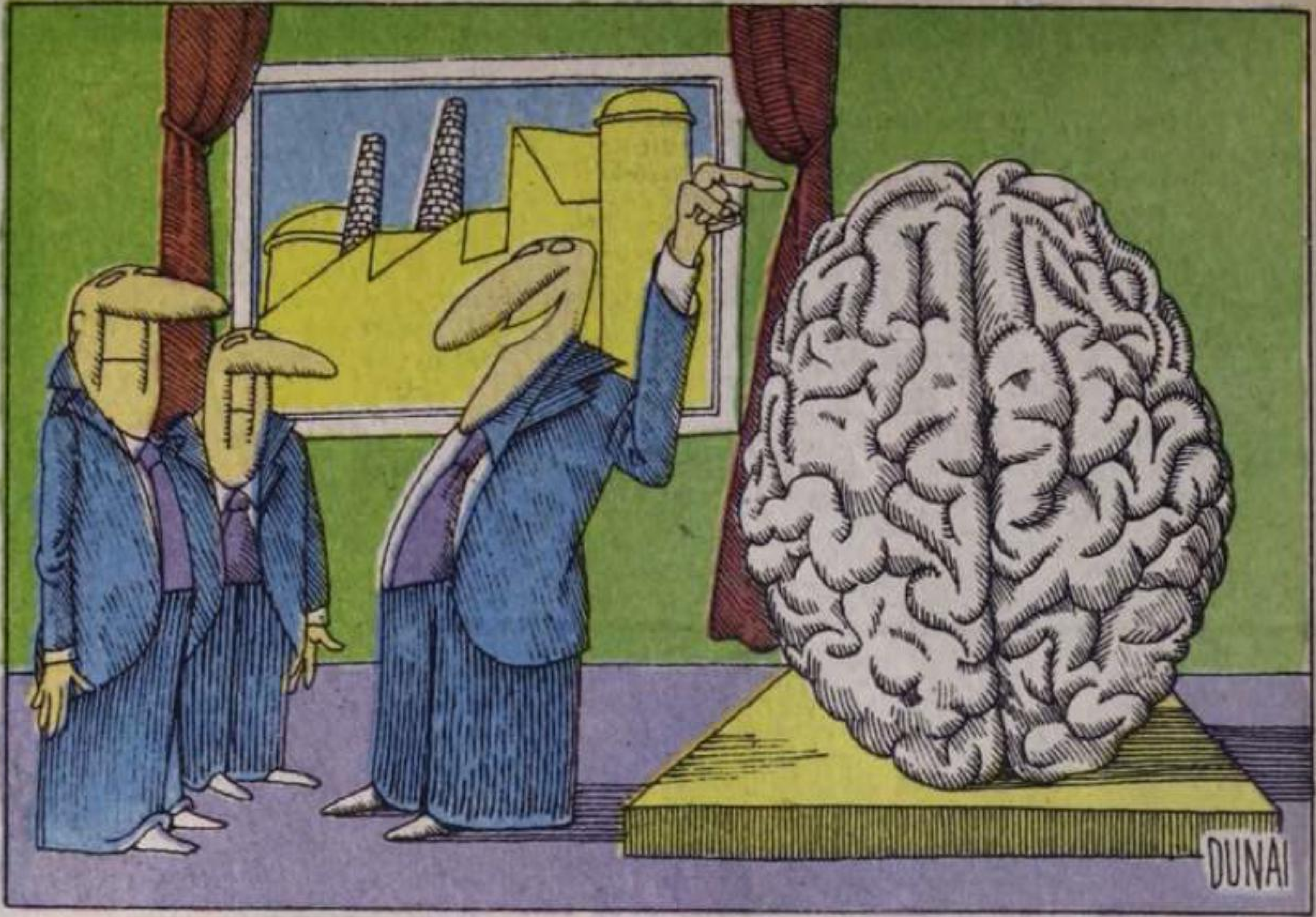

– Csak úgy adták olcsón a banánt, ha megvess[illegible] törzs véneit is.

A kötet címét ne tessék komolyan venni – csak viccelnek a bácsik, igazából eszük ágában sincs még bedobni a törülközőt. Peterdi Pál. és Barát József évtizedek óta gyűjti a sport vidám történeteit, vicceit. A Sportpropaganda kiadásában megjelent kis kötet munkamegosztása ezek után. világos: Peterdi mondja, Barát mutatja. És, hogy a modern sport már nélkülözné a jókedvet, a vidámságot? Szó sincs róla. Csak meg kell találni. Vagy – urambocsá' – ki kell találni.

– És most bemutatom, az újfajta gondolkodásra képes berendezésünket.

Csak úgy firkálgatok

JÓTETT HELYÉBE...

Azoknak a cinikus és kaján népeknek, akik úgy vélik, hogy nem érdemes jónak lenni, hogy ütődött az, aki embertársán megkönyörül, hogy eszedre hallgass, ne a szívedre, hát azoknak igenis el tudok mondani egy tanulságos történetet.

Mi hárman vagyunk testvérek, kis korkülönbséggel. Ez most már nagyanyányi és nyugdíjnyi korban nem sokat számít, annál többet jelentett középiskolás korunkban. Egy évfolyammal lejjebb járt a középső húgom, harommal a kicsi. Ez a leckemegoldásokban bizonyos kellemes munkamegosztást jelentett. A fogalmazásokat, magyar dolgozatokat én alkottam meg, a középső a számtan, mértan, algebra

nagymestere volt, ő oldotta meg a példákat, a kicsi hallatlan ügyességgel készítette a mértani testeket és rajzokat.

Történt pedig a szóbeli érettségim előtti napon, hogy a középső felszólított, írjam meg a magyar dolgozatát, holnap reggelre kell, a Bánk bánból. Felbőszültem. Nekem holnapig még négyezerhatszáz tételt kell átismételnem, különben is, a Bánk bánról minden hülye meg tud írni egy jeles dolgozatot, hagyjon engem békén. — No jó — felelte csendesen —, miután az összes matematikatételedet kidolgoztam, igazán megérdemlem..." „Hát jó, add ide azt a vacakot, megírom." Előszedtem egy darab papírt, „Bánk bán vitája Petur bánnal." Tehát, Katona József írta, mikor is írta? Főalakjai, kik is voltak az elégedetlenek? Bámultam az üres papírt, úristen, hiszen én nem is emlékszem a Bánk bánra, persze, két évvel ezelőtt tanultuk... No, elő a Diákkönyvtárt, gyorsan újra elolvasom, ne hidd, hogy a számtanpéldák miatt, azért, mert nagylelkű és jóságos testvéred vagyok... ezzel töltöm most a drága időmet, no de mindegy.

Gondosan elolvastam, megírtam a dolgozatot.

Másnap a szóbelin intett az elnök, hogy magyarból húzzak tételt.

Azt hittem, káprázik a szemem.

„Katona József és a Bánk bán."

NULLA—HÁROM

Ha annyiszor elmondtam már a rosszat, illik, hogy elmondjam egyszer a jót is. A nulla-három, vagyis a telefon hibabejelentője megtáltosodott. Tárcsázom — és már jelentkezik is. Elsírom, hogy mi a hiba. És egy kedves leányhang azt válaszolja: igen, intézkedem. Munkahelyem száma ez és ez...

Bemondta, nem a semmibe, a levegőbe, a vakvilágba ment a kérő üzenet. Követhető, ellenőrizhető, bemondja a munkahely számát, mint ahogy a táviratfelvevő is közli a táviratom számát.

Most persze az lenne a kaján befejezés, hogy udvarias volt, csak éppen a telefont nem javították meg.

A sors lelőtte a poént. Megjavították.

MIT LÁSSUNK MEG?

Hosszú és kétségbeesett levél egy kedves olvasótól. Ő nem érti, hogy lehet az, hogy az ablaktisztító folyadék üvege félig üres, hogy vásárolt két csinos, apró zöld mintás Alföldi Porcelán teáscsészét és az egyiknek a füléből hiányzik egy darab, és így tovább és így tovább. A levelet a következő drámai kérdéssel fejezi be: „Tessék mondani, szabad-e ezeket az apróságokat egyáltalán észrevenni?"

Hogyne szabadna észrevenni. Sőt kellene is. Csak éppen nem a vevőnek, hanem a gyár meósának.

KIS ÖRÖM

Mellékutcánkból nem takarították el a havat. Óriási hóhegyek nőttek rozsdásodó autók fölé, a fehérből feketére vált hóóriások tetejére a remény zöld fájaként beletűzdelték a lecsupaszított karácsonyfákat. Üres pálinkásüvegek és kis és nagy kutyák emlékei tarkítják a csendéletet.

Nahát, ezen a csúszós, nyaktörős, szörnyű utcán ballagok a szomszéd mellékutcában levő élelmiszerüzlet felé. Vagy tíz méternyire mögöttem szomszédasszonyom közeledik, nála is a dolgozó nők nemzetközi jelvénye, két jókora szatyor, ő is nyilván a kis üzletbe igyekszik. Igyekszik, szaporáz, meg-megcsúszik a jégbordán, de azért nem adja. Meg akar előzni két lépéssel, hogy ő érjen előbb az üzletajtóba, hogy nekem kelljen kivárnom a vásárlását, hogy legyen egy kis sikerélménye, hogy győzött, hogy az élet szép és ha kicsit igyekezett volna futásban olimpiai bajnok is lehetett volna.

Most persze már nem lehet, ötven évével és kilencven kilójával, meg kell elégednie pici babérokkal.

Két lépés, csak egy törött fazékon és egy hóborította motorbiciklin kell átvergődnöm és már ott vagyok az ajtóban, már győztem, amikor megszáll a jóság. Van elég dolgom, de nem sietek annyira, hogy ne tudnám kivárni, amíg a szomszédasszony megveszi a félkiló kenyeret, egy szál kolbászt, két csomag cigarettát és fél liter pálinkát. Hátrafordultam, megálltam, udvariasan előremutattam, tessék, parancsoljon Editke, látom siet... — és félreálltam, utat engedtem.

Amely lovagiasságomat Editke így köszönte meg:

— Bizony, bizony, tessék csak lassacskán menni, pihengetni közben, a maga korában.

No, csak gyere mögöttem legközelebb!...

HOVÁ TŰNT AZ „N" BETŰ?

Csak dühöngök, csak dühöngök, megőrülök, megpukkadok, amikor a rádióban azt hallom, hogy rádióriporter, főorvos, szakácsnő, egyetemi tanár, közérteladó, főiskolai hallgató, csatornázási művek főcsatornázója ban-ben helyett ba-be-t mond. Ebbe az évbe, itt a közelbe, kaptam az üzletbe és így tovább. Miért lopjátok el az „n" betűket? Miért gyötritek, gyalázzátok édes anyanyelvünket? Mire szolgál nektek az az n betű? Megeszitek? Takarékba teszitek?

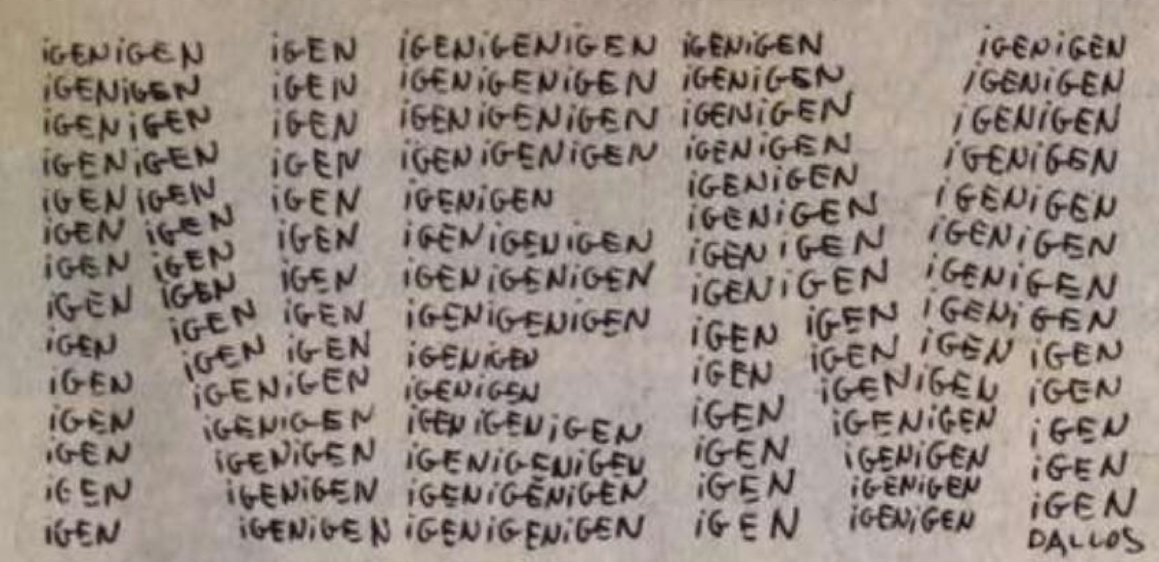
Néhány „n" betűt visszakapunk, meg honunk szebb lelkű leányai és férfiai egyelőre helyett rendszeresen egyenlőrét mondanak. Egy kiváló tévériporterünk se jött még rá, hogy az egyelőre és egyenlőre között valami különbség van. Most megint megtaláltam egyet az elveszett „n" betűkből. Fontos gazdasági szakember nyilatkozott és azt mondta: ennyi és ennyi az adósságunk összesenben. Az összes nem volt elég. Mint ahogy nem elég az áru, csak az áruféleség, a pénz helyett mi csak pénzeszközt ismerünk. És amire a jó pórnép csak azt mondaná összesen, azt a magasabb műveltségű férfiú előkelően és finoman összesenben-nek mondja...

Az „n" betű nem vész el, csak átalakul. Nyelvünk pedig romlik, romlik.

ÜGYVÉDJELÖLT

— Bekerült a munkaközösségünkbe egy ifjú kolléga, de nem lesz belőle semmi. Felkereste az irodát egy dühös házaspár. Évtizedek óta együtt élnek, de most már nem bírják egymást. „Ez egy rigolyás vénember" — így az asszony. — „Sírba visz a pedantériával. Azt követeli, hogy a szőnyeg rojtjait fésűvel simítsam el, hogy szabályosan feküdjenek." „Ez egy slampos, lehetetlen nőszemély, akivel nem lehet együtt élni" — így a férfi. „Harminc éve igazítom után a szőnyeg rojtjait, de öt perc múlva már odamegy, belerúg, összeborzolja." A kolléga pedig, ahelyett, hogy aktát készített volna, ügyvédi meghatalmazást kért volna, azt mondta: Tessék most hazamenni és levágni a szőnyegről a rojtot.

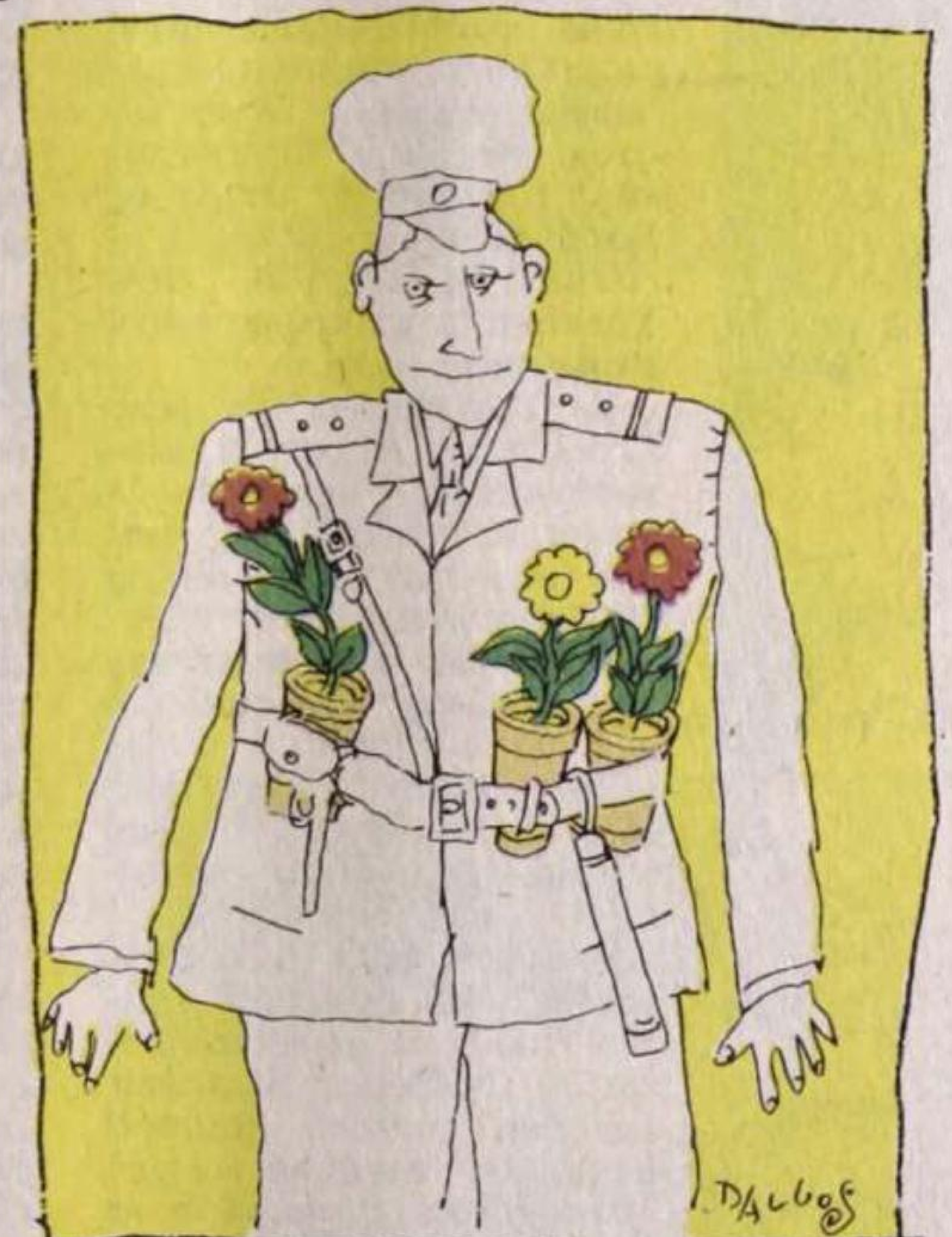
Fehér Klára

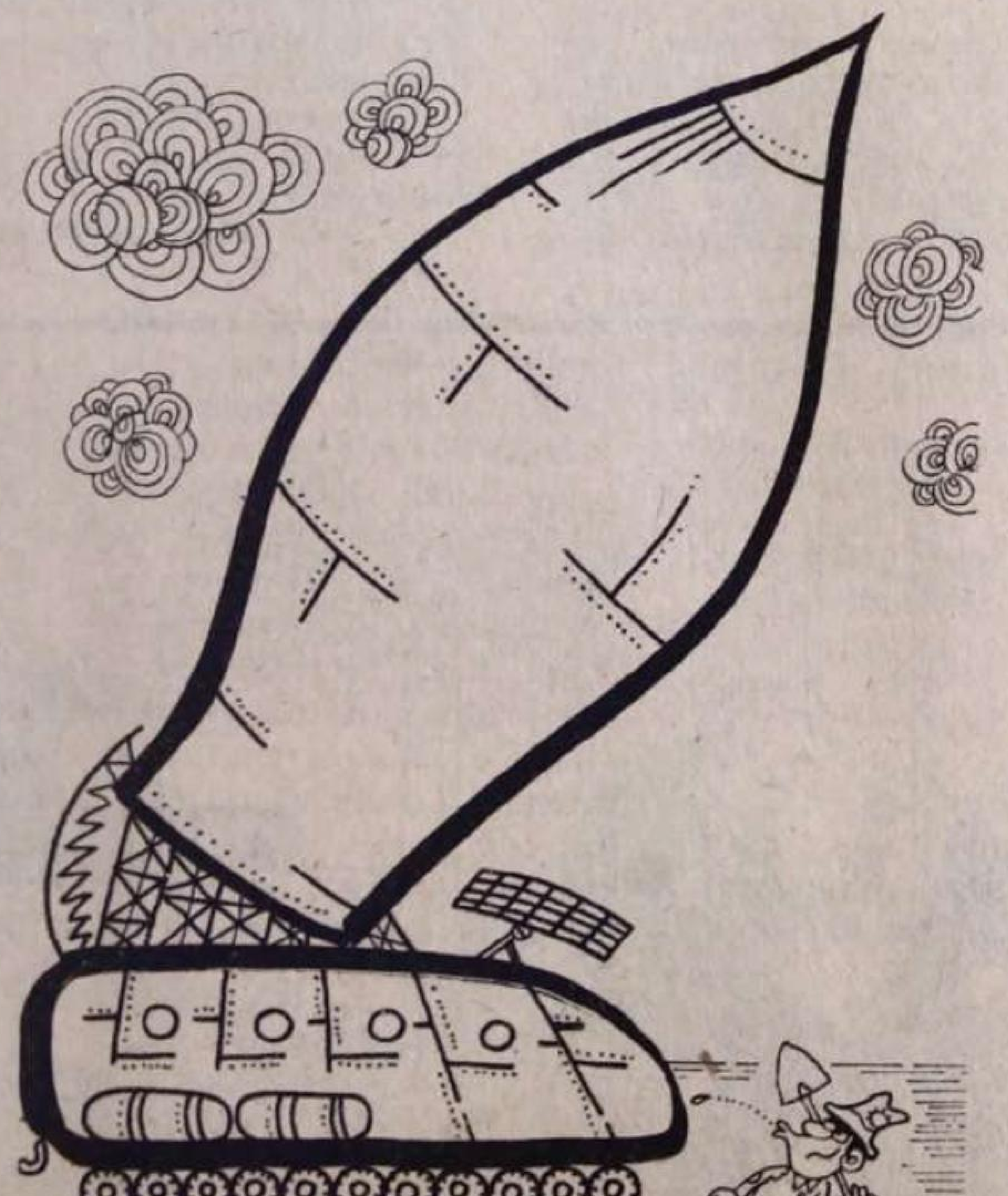

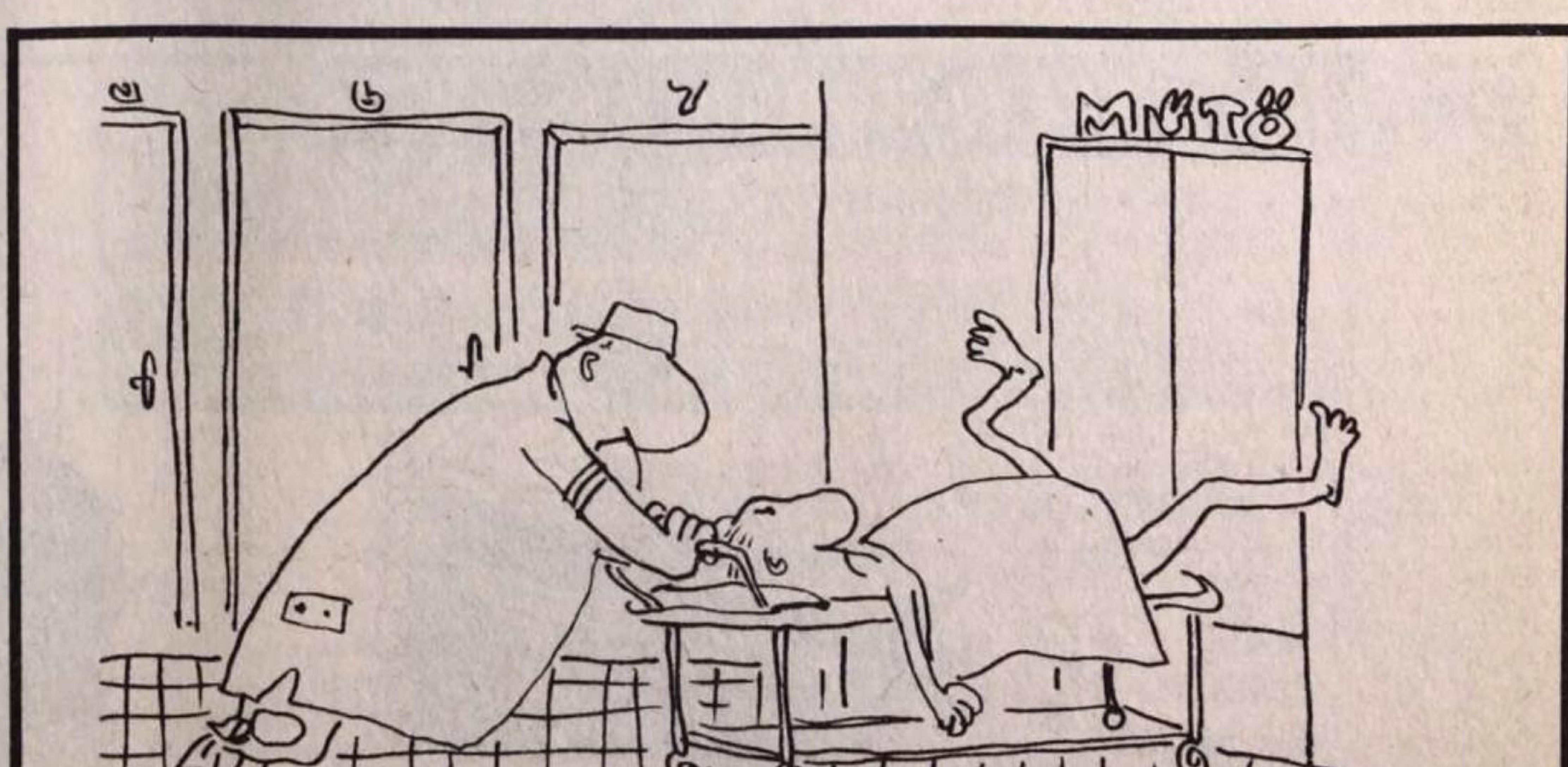

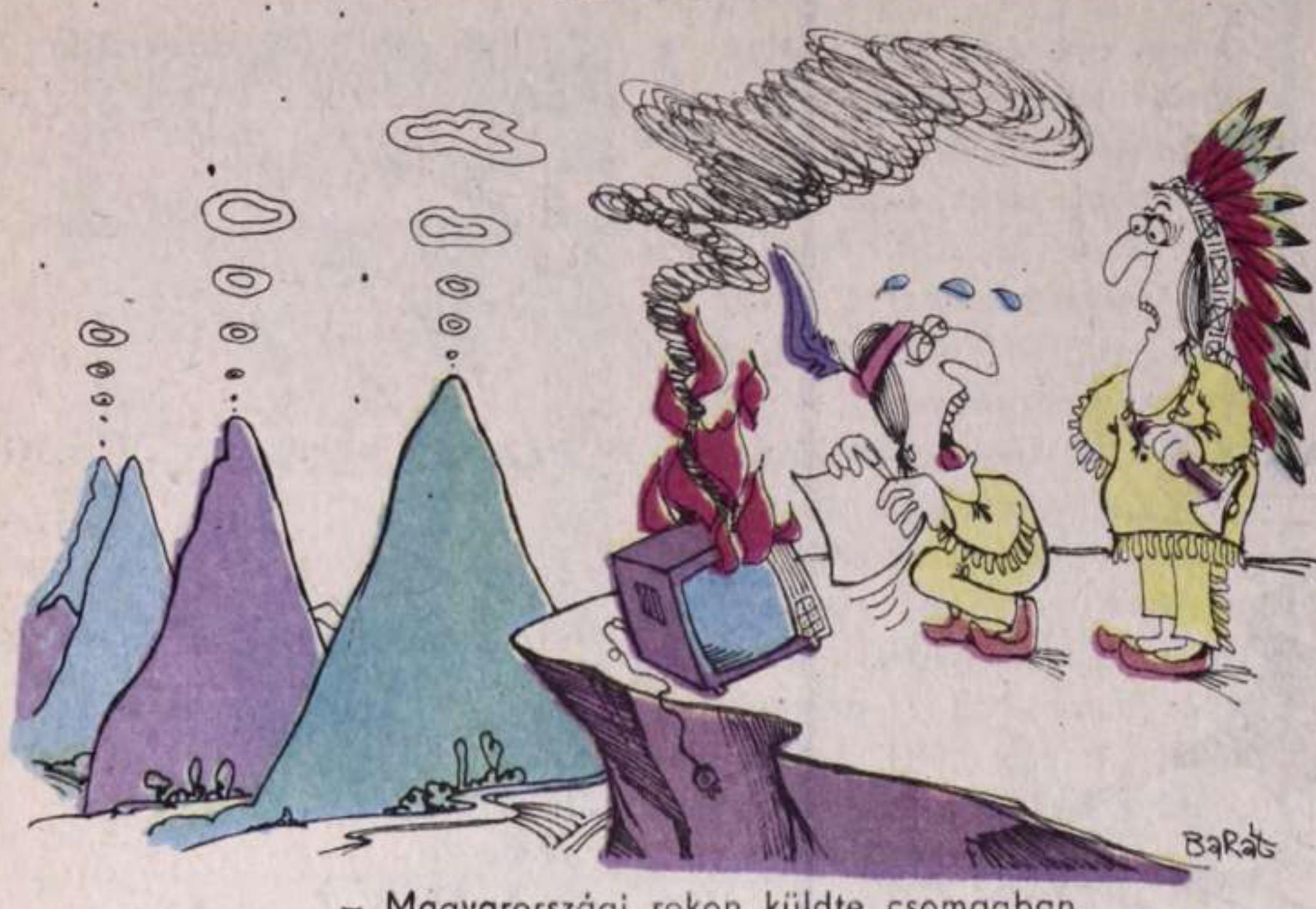

BALÁZS-PIRI, HEGEDŰS,
DALLOS, SAJDIK,
FÜLÖP, LEHOCZKI

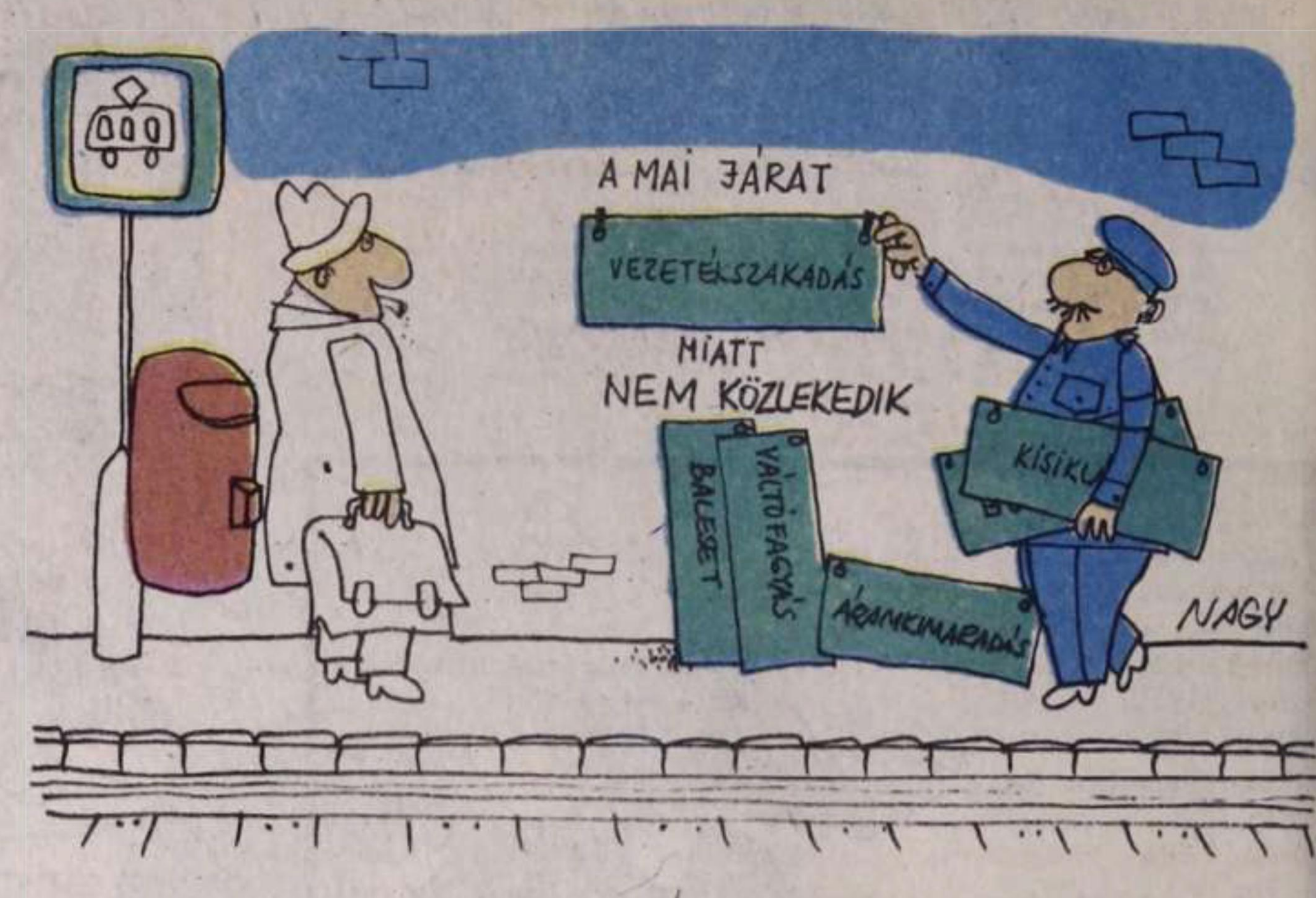

HÍRADÁSTECHNIKA

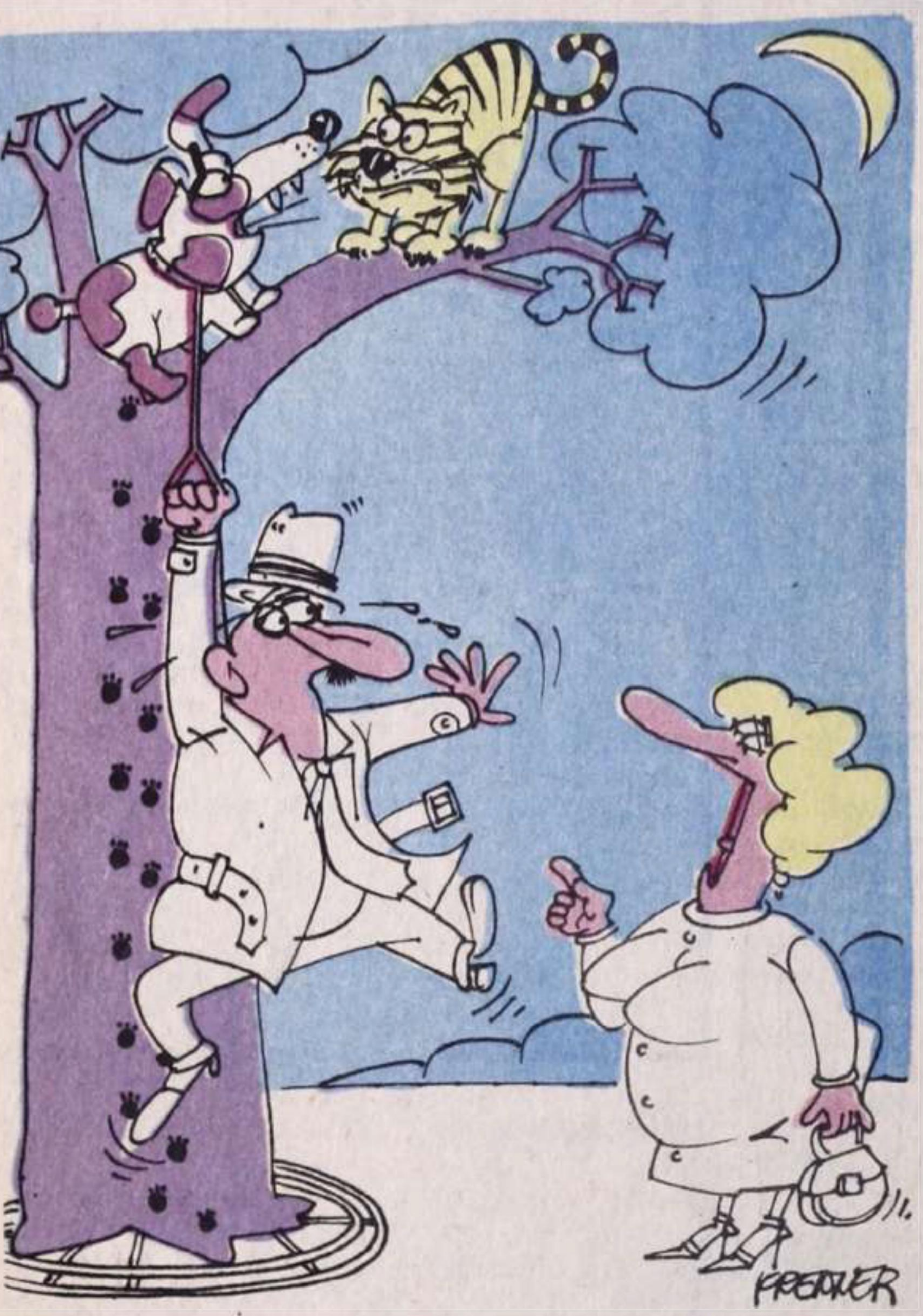

– Magyarországi rokon küldte csomagban.

AKADOZÓ FORGALOM

KUTYAPSZICHOLÓGIA

– Mondtam, hogy már egy kezelés is sokat javít a félénkségén...

A PESTI BROADWAY

A statisztika szerint nyáron egy külföldi Magyarországon napi 18 dollárt költ el. Ausztriában 72-őt, Spanyolországban 100-at. Elgondolkodtató! Hol lehet nálunk 18 dollárt elkölteni?

Minden világvárosnak van egy szórakoztató centruma, ahol éjjel-nappal nyitvatartó mulatók, színházak, éttermek, szép lányok várják a kuncsaftokat. Bécsben a Grinzing, Londonban a Soho, Párizsban a Pigalle, New Yorkban a szikrázó fényű Broadway!

És Budapesten? A pesti Broadway! Ahogy a századfordulón nevezték a Nagymező utcát. Itt verheti el a turista a szerény 18 dollárját!

Engedjék meg, hogy egy kis reklámot csapjak ennek az egyedülálló budapesti vigalmi negyednek! Most elmondom, nyáron tódulni fognak a külföldiek.

Kezdjük talán a színházaknál! Itt található nyáron hazánk egyetlen bezárt Operett Színháza, egyetlen bezárt Radnóti Színpada, egyetlen bezárt Mikroszkóp Színpada és az egyetlen Kazimir Károly, akit nem zártak be... Valamikor régen errefelé rosszlányok is tevékenykedtek. Mit gondolnak, mi van most abban a bizonyos kéteshírű házban?

Úgy van! Gumiszaküzlet. Mert egy világváros gumi nélkül félkarú óriás! A gumissal szemben található egy hentes. Ő a magyar Broadway egyik legfőbb vonzereje. Az idegenforgalomról főtt kolbásszal és meleg fejhússal gondoskodik...

A hentestől már csak néhány lépés az Ügyvédi Munkaközösség, az első magyar pip-show! Tudják mi az? Kukucska show... Az ember beles egy ablakon, ami mögött mindenféle pikáns dolog történik. Itt kívülről válóperes házaspárt lehet látni, ahogy magyaráznak az ügyvédnek. A másik ablakban telekügylet folyik. Olyan az egész, mint egy nagy-nagy terrárium, ahol meg lehet figyelni, ahogy a nagy hal megeszi a kishalat.

Remek program egy elegáns vacsora elköltése a sarki önkiszolgáló étteremben! Árai valamivel magasabbak a New York-i Waldorf Astoriáénál, de a körülmények még csak nem is hasonlítanak! Amióta City Grillé varázsolták, hozzá képest a párizsi Maxim is csak snassz-bár! Egy szó, mint száz, van itt élet! Főleg éjszaka. Ekkor ugyanis bezárt az összes üzlet, még a sarki Ofotért sincs nyitva, pedig ott komputeres szemvizsgálat is folyik. Az olyan, hogy leültetnek és ha nem látod a komputert, akkor rossz a szemed!

Pedig vizsgálatra éjjel is szükség lenne. Ugyanis a pesti Broadwayn sötét van. Így aztán a turista nem találja a 18 dollárját, melyet nem a kaszinóban vesztett el, hanem akkor, amikor a hetente felbontott úttest egyik gödrében hasraesett. Ahogy a földön kuporogva végignéz a Nagymező utcán, arra gondol, hogy itt nálunk már tényleg nevükön nevezik a dolgokat.

Ez nem Pigalle, nem Broadway, ez az utca egy Nagy Mező!...

Selmeczi Tibor

FEKETE HUMOR

A HUMORISTA TEMETÉSE

KÉK FÉNY

– És most mesélje el szépen a nézőknek, Tiborc bácsi, miért lopott?

AZ OLVASÓ OLDALA

BOLHAPIAC

KERESNEK: A Párisi Divatlap 1940—1942 között megjelent számait; — A Ludas Matyi 1986. 1—11. számait; — Használható, jó állapotban levő porszívót; — L. Gregory—E. H. Gombrich: Illuzió természetben és a művészetben c. könyvét (Gondolat, 1982.); — Régi és új képeslapokat; — Reklámszatyrokat; — Gyermek sportkocsihoz esernyő-, illetve napernyőtartót; — Régi és új krimiket; — Rejtő Jenő könyveit; — Bulgária útikönyvet a Panoráma sorozatból; — 7 éves kislányra és 3 éves kisfiúra való ruhákat, cipőket; — 164 cm magas, vékony testalkatra női ruhákat, pulóvereket; — a Pramo divatlap 1985/7.—8. számait.

KÍNÁLNAK: Supraphon lemezjátszót; — Országúti versenykerékpárt; — Tologatós, kézi fűnyírót; — 15 l-es akváriumot, halakkal; — Az Úriasszonyok Lapja 1934. évi, bekötött számait; — Az Új Idők bekötött számait; — Teljesen felszerelt TT villanyvasutat; — Új, szovjet gyártmányú kézi fűnyírógépet; — Dúsan faragott, barokk háromajtós nagy tálaló szekrényt (240 cm széles); — Piros-fehér színű téliesített dzsekit; — Divatos, sárga szövetnadrágot; — A Beatles együttes Abbey Road és John Lennon Imagine c. nagylemezét; — 8 kötet Ed McBain és 11 kötet G. Simenon regényt; — Kb. 200 darab használt, vegyes minőségű Polimer magnókazettát 30 Ft-os egységáron.

CSERÉLNEK: Supraphon lemezjátszót és kézi fűnyírót tranzisztoros rádióra; — A harcsa horgászata, A ponty horgászata, A keszeg horgászata, A csuka-, süllő horgászata, Különféle halaink és horgászatuk, Ivadéknevelés, Legérdekesebb kistavaink, Horgászoknak a Tiszáról, Horgászati alapismeretek, A halak ellenségei és szokásai és Halbiológia horgászoknak c. könyveket, a Magyar Horgász c. újság 1980—1984. és 1986. évi teljes évfolyamát, A. Dumas: Monte Cristo grófja I—III. és M. Renard: Lerne doktor c. könyveit egy mély babakocsira, szép külföldi bébiholmikra (lehet használt is) vagy gyermekágyra; — Megegyezés szerinti cseretárgyat használható, jó állapotban levő porszívóra; — A Ludas Matyi 1986/14—22. számait a Ludas Matyi 1986/1—11. számaira; — 220 V-os kombinált gyalugépet 3 fázisú villanymotorral motoros láncfűrészre vagy famunkához használható kézi barkácsgépekre; — Századeleji laterna magica képeket (üveg) régi pénzekre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon 9 és 12 óra között a 335-718-as telefonszámon, a 4-es melléken lehet érdeklődni.

ELTŰNT

Ezúton szeretném megtudni, hogy hová tűnt Győrből a fékezett habzású AMO mosópor.

Nemrég vásároltunk egy automata mosógépet, amely nagy segítség a háztartásban, pláne, hogy van egy 10 hónapos kisfiunk. Kipróbáltam már a többi hasonló mosóport is, de azoktól a gyerek bőre kiütéses lesz, kisebesedik. Csak az AMO-val való mosás után nem tapasztaltam ezt. Három hónapja keresem. Mikor lesz újra?

Kocsis Sándorné
Győr

TÜCSÖK és BOGÁR

Trudi, Kukola, csokoládé
Műtrágyából másoknak is

Fincsi!

(A Pest megyei Hirlapban észlelte Toska Miklós, váci olvasónk)

széállított zenés, pajzán népi játékot mutat be Marik István és Bicskey Károly március 2-án, hétfőn este 7

Hinnye, de mókás lehet!

(A Délmagyarországban fedezte fel Marodi Gyula, szegedi olvasónk)

csütörtökön 20 óráig.
Magyar Média

HÁZASSÁG

Ezúton értesítjük kedves barátainkat, hogy március 8-án tartjuk esküvőnket a VIII. Ker. Tanács házasságkötő termében, 13 órától. Szeretettel várunk mindenkit.

Adajii Mária és Németh Tibor február 28-án házasságot kötöttek, min-

Gratulálunk Anonymusnak és Anonymusnének a frigyhez!

(A Magyar Hirlapban fedezte fel dr. Gyenis Dénes)

A középiskolai könyvtárakban mintegy 7—8000 könyvcím (féleség) megléte kívánatos az adott iskolatípus tanterveinek megfelelő összetételben. A szakközépiskolák s a szakmunkásképző intézetek teljes-

Itt pedig mintha némi értelem (féleség) megléte lenne kívánatos. Persze megfelelő összetételben.

(A Művelődési Közlönyben találta Debreczeni Éva)

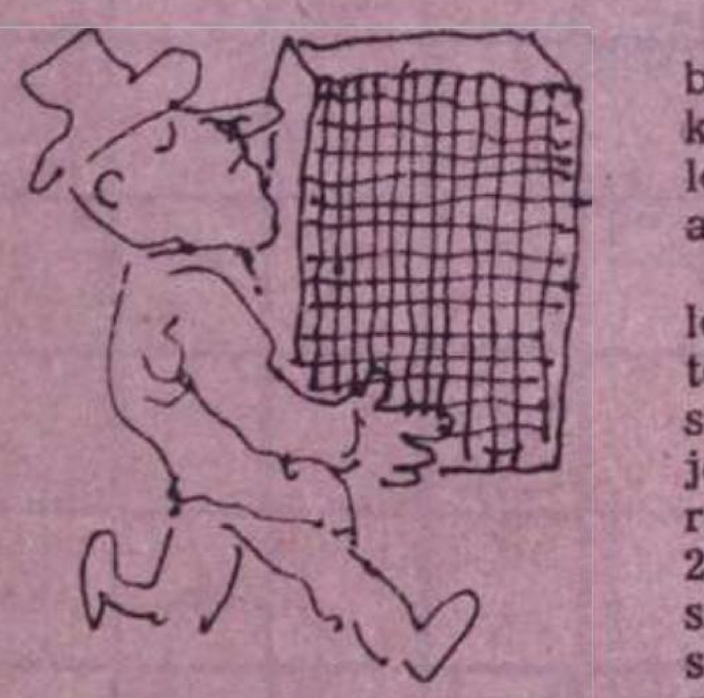
Újabb öt centi hó az utakon

Fekete hó fehér vezetősávval!

(A Somogyi Néplapban találta Présel Tünde, lengyeltóti olvasónk)

EGY KALAND VÉGE

Ez évi 8. számunkban megjelent Hangfalkaland című panaszos levéllel kapcsolatban az alábbiakat válaszoljuk.

A panaszos a készüléket január 27-én vitte be a Klapka utcai szervizbe. A jótállási jegyzetfüzetet az Alkatrészáruház megbízottja 28-án hozta át Vevőszolgálati osztályunkra, s mi azt azonnal kicseréltük. A szerviz tájékoztatása szerint a megjavított készüléket február 10-én ügyfelünk átvette.

Sajnáljuk, hogy problémájával nem fordult közvetlenül osztályunkhoz, ahol azt azonnal megoldottuk volna.

Dr. Szitás Sándor
kereskedelmi főov.

Zeidler László
értékesítési ov.

Orion Rádió és Villamossági V.

KRIMIVITA

A JÓ ELNYERI MÉLTÓ BÜNTETÉSÉT...

Hadd mondjam el a véleményemet a krimiről. Nos, csatlakozom az eredeti levélíróhoz: a bűnügyi műfaj mértéktelen élvezete — tévé, mozi, színház, könyv, videó — gyerekeknek, felnőtteknek egyaránt káros. Minden rossznak van persze — mint Cornides Ilona hozzászóló is ecsetelte — jó oldala is. Például, hogy ezen a téren is kezdünk felzárkózni a világszínvonalhoz. Most ne firtassuk azokat az attitűdöket, amelyek maradandó deformációkat okoznak a lelkekben, elég a legnagyobb téveszmét leleplezni, miszerint a krimik tükrözik a valóságot. Szerintem az életben mindig a jó nyeri el méltó büntetését.

Bódi István
Szolnok

HELYREIGAZÍTÁS

című rejtvényünk megfejtése:

— Kérem tegye be Grennt a holnapi szám születési rovatába, ingyen.

200—200 forintot nyert:
Molnár Jánosné, Budapest, Wesselényi u. 54., 1075.
Lódi Sándor, Iregszemcse, Damjanich u. 41., 7095.
Kovács János, Acsád, Béke u. 21. 9746.

A nyereményeket postán küldjük el a nyerteseknek.

TRIBÜN

Azt mondja a csatár a hátvédnek:
— Ha téged látlak, mindig a kapusunk jut eszembe.
— Hogyhogy?
— Ő is tartozik egy százassal.

*

A játékvezető panaszkodik... Joe Brinkmann, az Amerikai Liga hivatásos bírája mondta:
— Csak egyszer hallanék valami ilyesmit: „Mondd, hogyan tudtad észrevenni azt a hajszálnyi lest? Egyenesen fantasztikus, hogy a legbonyolultabb helyzeteket is helyesen ítéled meg. Csodálatos dolog, hogy ti mindig a feladat magaslatán álltok!"

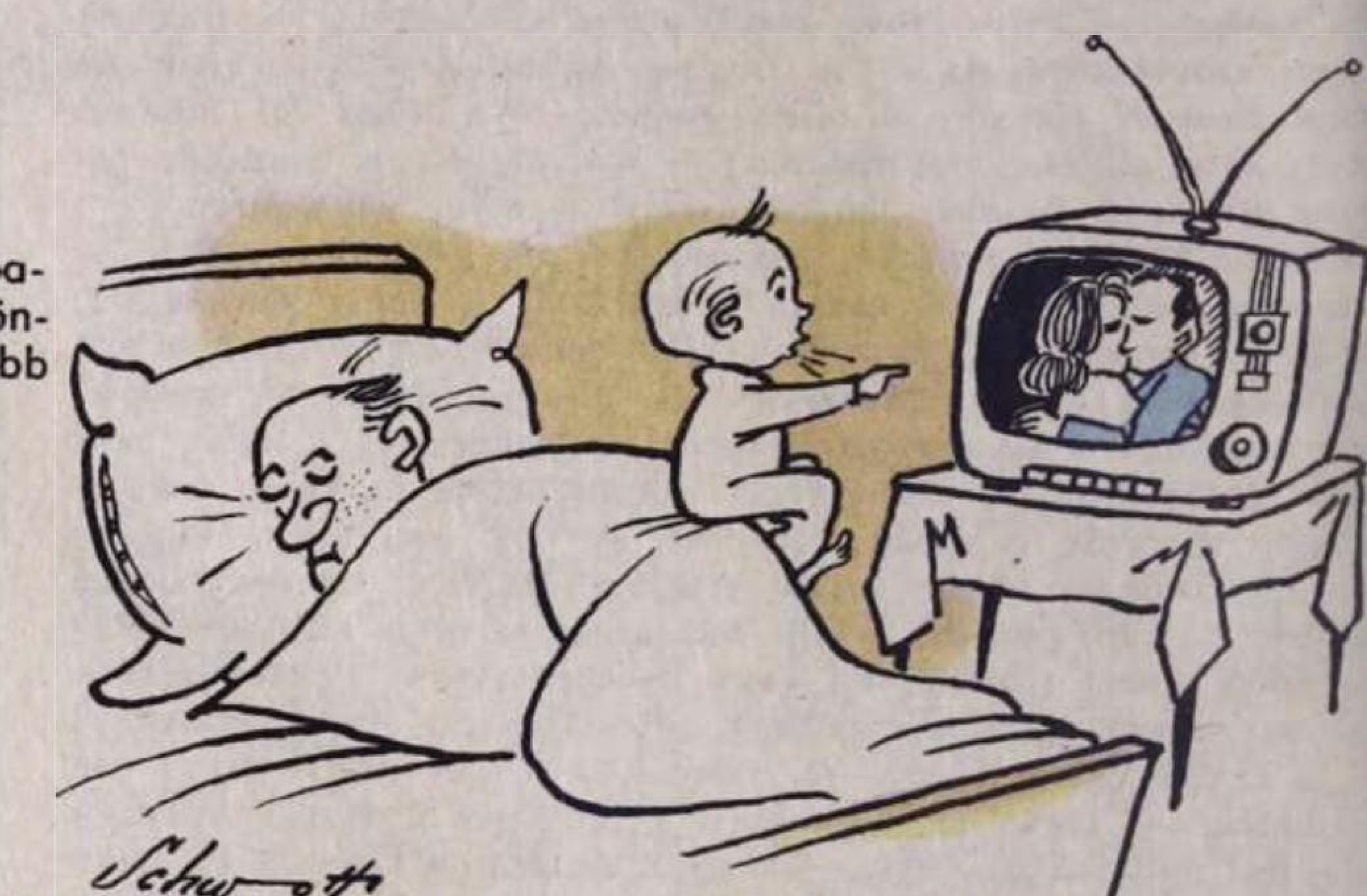
*

A jóisten ismeri ki magát a szurkolókon — mondta Mike Laga. — Egyszerűen elfordultak tőlem. Tavaly akkor tapsoltak, ha gólt lőttem. Idén akkor tapsolnak, ha luftot rúgok.

*

A Washington Egyetem rögbicsapata 48—0-ra verte a Bowling Green együttesét. Moe Ankney, a vesztes csapat edzője mégis derűs arccal vonult az öltözőbe.
— Senki sem halt meg — mondta. — Senkinek nem tört el semmije, én 62—0-ás vereségre számítottam... végül is ez egy sikeres nap volt.

(p. p.)

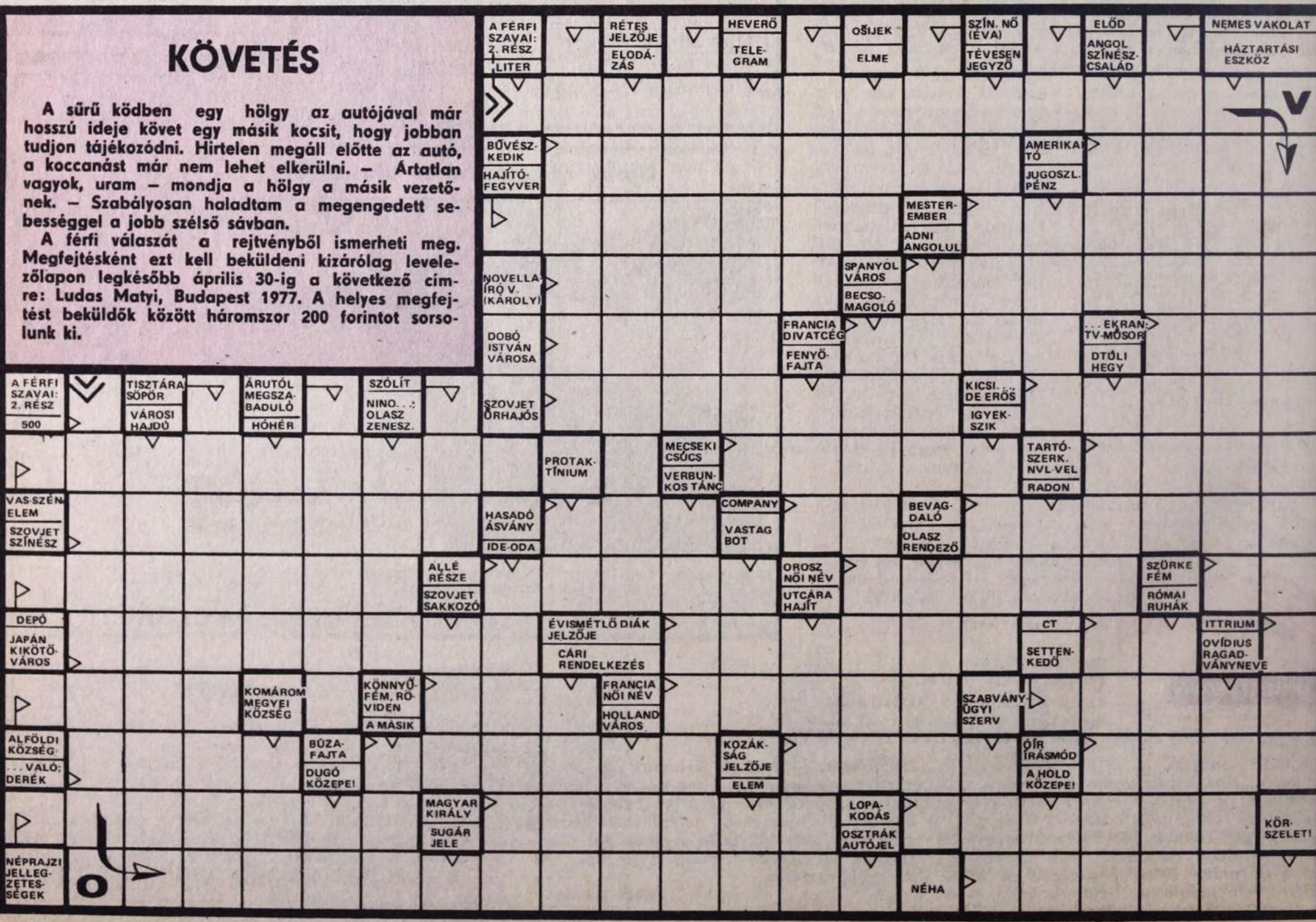

— Nagypapa, most jönnek a legjobb részek!

KÖVETÉS

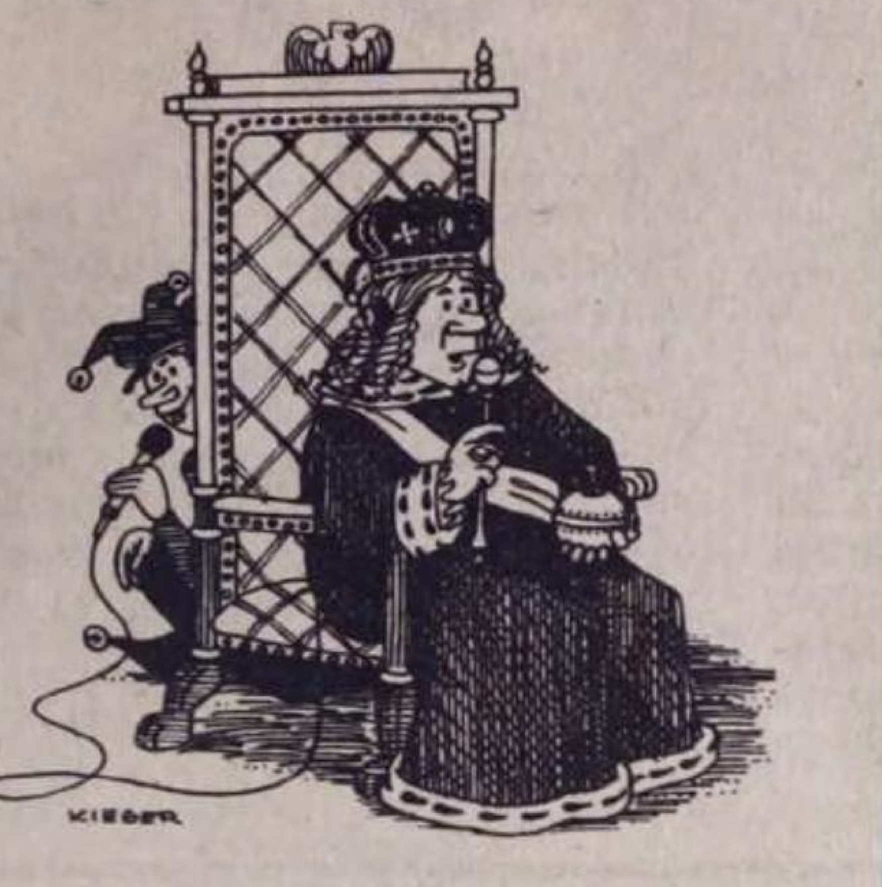
A sűrű ködben egy hölgy az autójával már hosszú ideje követ egy másik kocsit, hogy jobban tudjon tájékozódni. Hirtelen megáll előtte az autó, a koccanást már nem lehet elkerülni. – Ártatlan vagyok, uram – mondja a hölgy a másik vezetőnek. – Szabályosan haladtam a megengedett sebességgel a jobb szélső sávban.

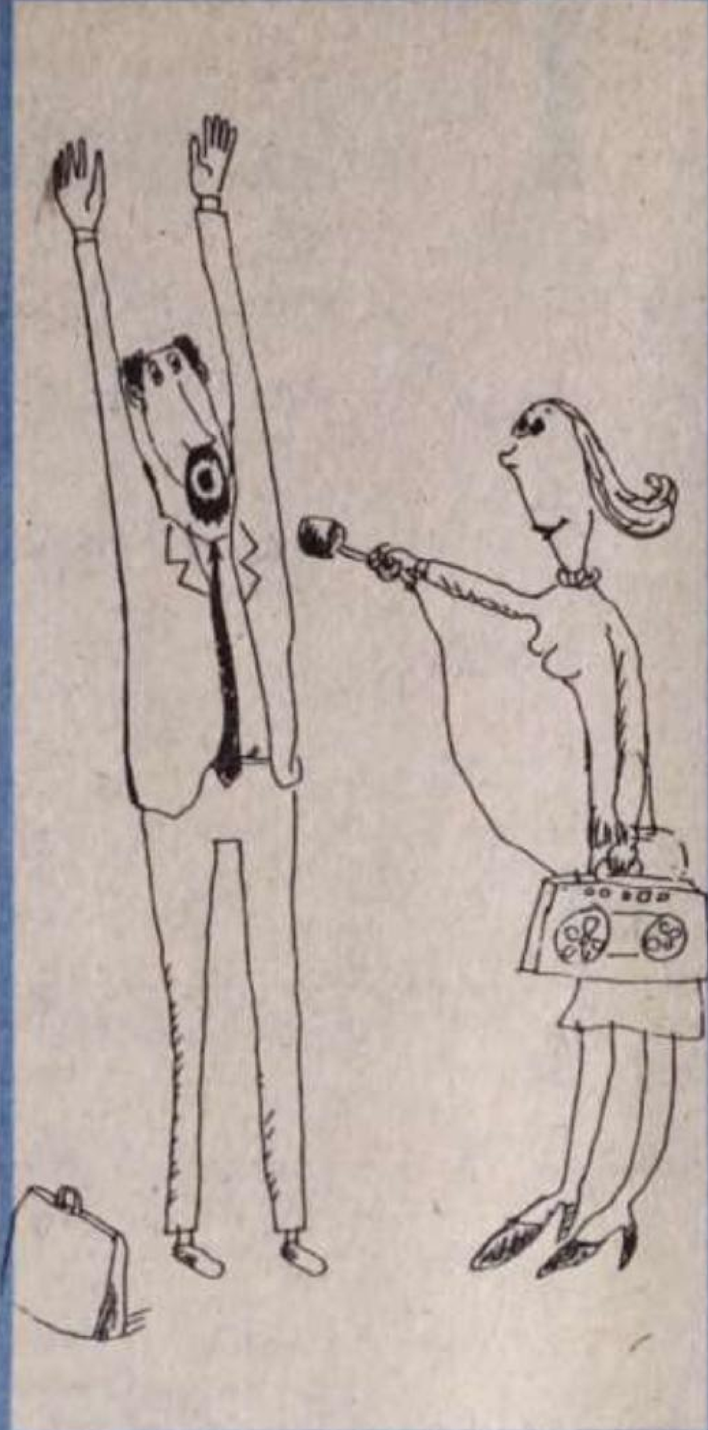
A férfi válaszát a rejtvényből ismerheti meg. Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb április 30-ig a következő címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A helyes megfejtést beküldők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

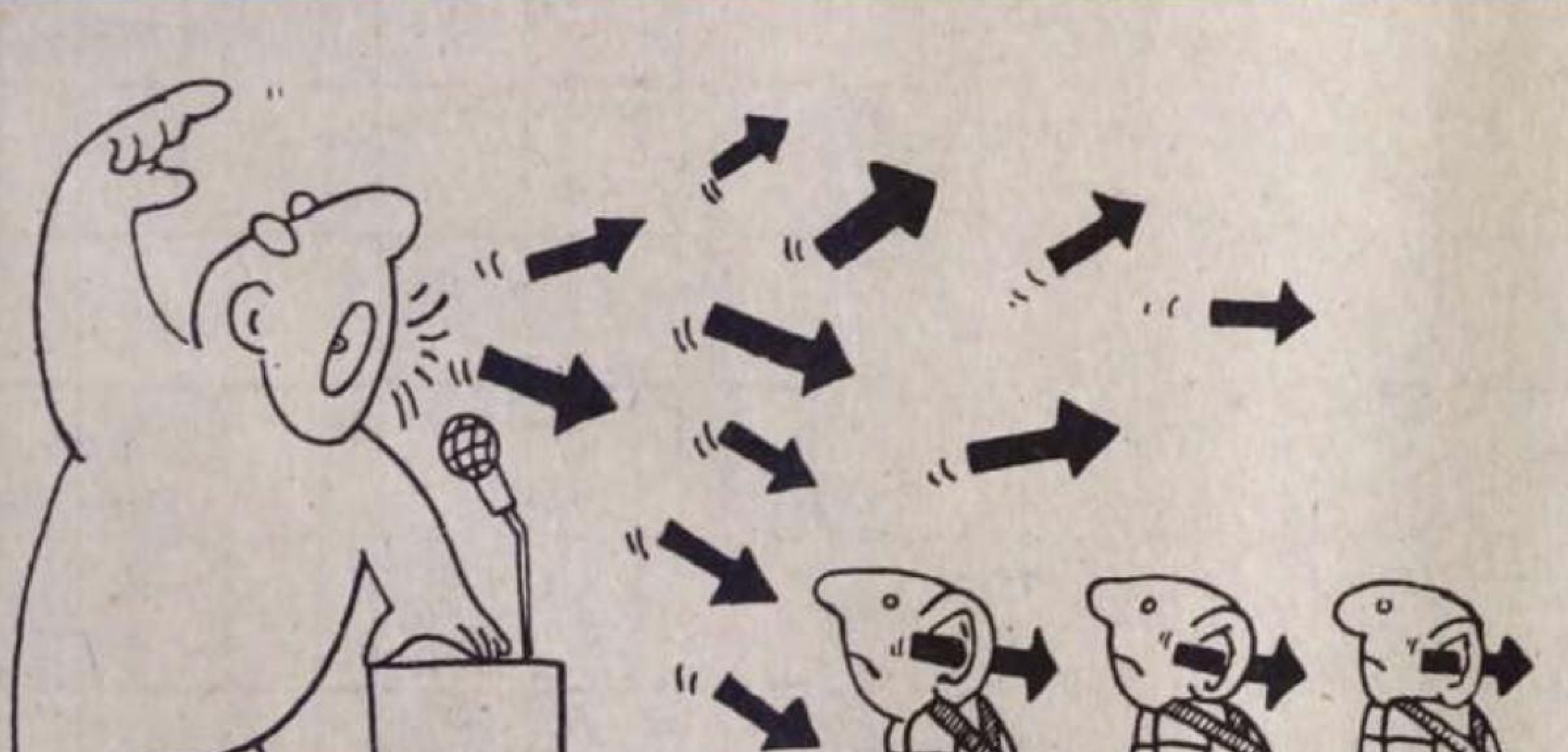
IMPORT HUMOR

MIKROFON

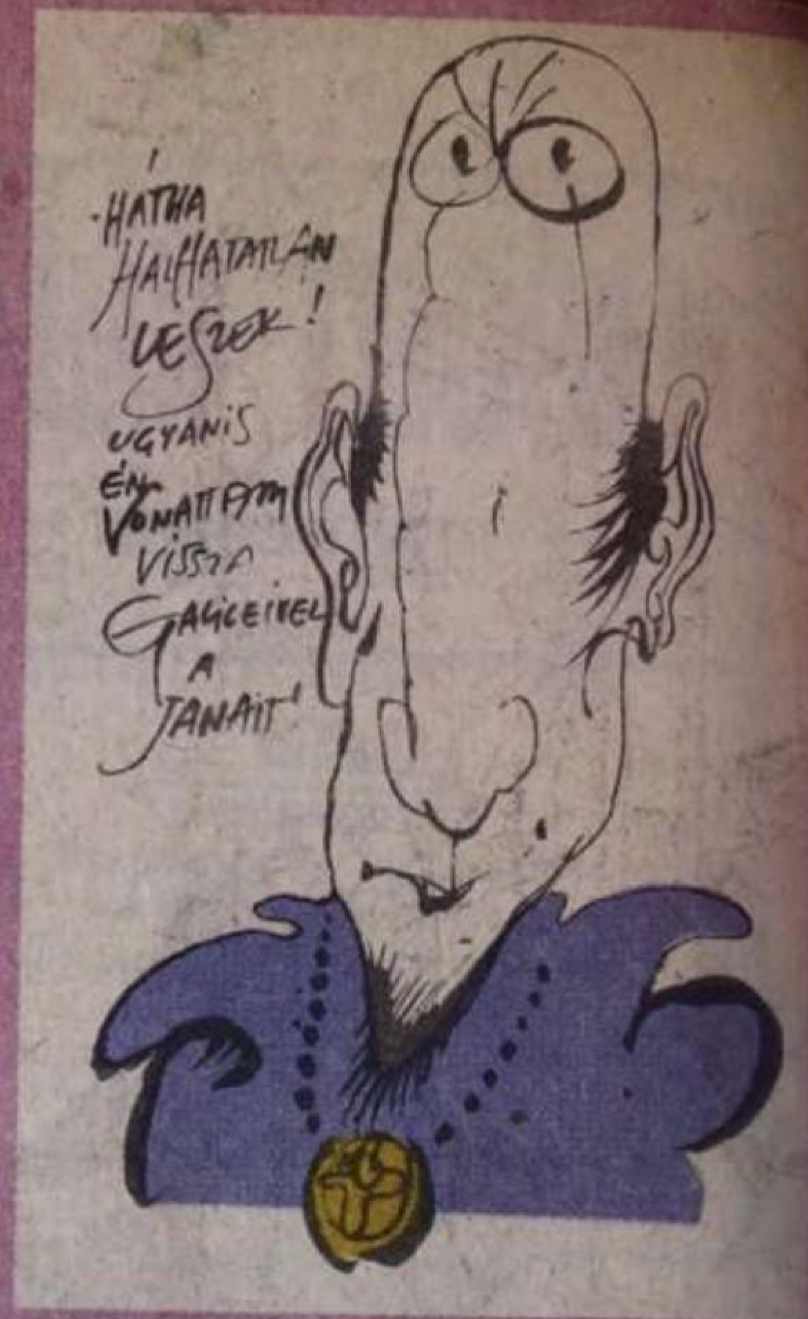

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: FEKETE GÁBOR
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII.,
Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE vezérigazgató
Terjeszti a Magyar Posta Előfizethető: bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1, 1900, közvetlenül vagy postautalványon valamint átutalással a HELIR 215—96 162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 16,— Ft, negyedévre 48,— Ft, egy évre 192,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában, rotációs ofszeteljárással.
87.2308/20-12
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
HU ISSN 0134—0611
Beküldött kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Sajdik:

rajzolmányok

